

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Išleista kas penktą dieną, Chicago, Ill.
Prenumerata metams:
Suvienuojose Valstijose.....\$2.00
Kanadoje ir Meksikoje.....2.50
Kitose vietose.....3.00
Prenumerata apmokama iš viršaus. Prenumeratos metai skaitomi nuo dienos užrašymo, ne nuo Naujų Metų. Apie prenumeratą rašyti: Viena adresu:
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In the United States.....\$2.00
Canada and Mexico.....2.50
To Foreign Countries.....3.00
Advertising rates on application. Address all communications to publisher:
A. OLSZEWSKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Nr. 49 CHICAGO, ILL., PENKTDIENIS, 4d. GRUODIS, (December), 1908 m.
Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879. Metas XVII

POLITIŠKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Cholera iš naujo pradėjo siausti Peterburge ir tai šiūn kartą terpi turtingesnių miestų gyventojų, nes, neturtingus jau pirma pagriebė, kas iš tokių išliko, prie jų jau liga ne kimba. Kadangi dabar ji pradeda siausti tarp turtingesniųjų, ne aplenkia ne biurokratų, tai galima manyti, kad valdžios dar energiška griebsis jos naikinimo.

Nepasiekimai Maskolijos karo su Japonija ir dabar dar išduoda jai neigiamus vaisius. Dėl to nepasiekimų ir paskui užgimusių netvarkos viešpatystės vidurioose, tolymuose rytuose Maskolijos įtekme nupuolė, iš ko pradeda naudotis kiti, ir tai toki, kurie pirma didesnę rolę ne lošė, toki, kurie pirma ne dryso ant Maskolijos kelio stoti, toki, kurie ne bėdė, tiesiog kiti sumazėjimui jos įtekme, kuri Azijoj persivėrė įtekme kitų tautų. Dabar yra jau visi kitaip.

Dabar antai Amerika su Japonija padarė gana svarbų sutarimą. Šitą sutarimą sutarė ginti saugumą Europoje, ne duoti Europos viešpatystės draskyti Chiną, grėbtį vieną po kitą jiems prigulčius žemės plotus; teipgi rupiniesi, kad Chinese vaizba visų svetimų kraštų turėtų lygiai teisės.

Šitas sutarimas, jeigu kreipiasi ir prieš kitas Europos tautas, tai visgi jis kreipiasi labiausiai prieš Maskoliją. Pirma prieš ją stojo viena Japonija, dabar gi prie jos prisideda dar Amerika; taigi jau šiuo stabdys godumą Maskolijos biurokratų. Ir Maskolija tyli. Seniau, jeigu stabdymui Maskolijos mierių būtų bandė duositi, ji tuojuos būtų gaudinusi karu jai bandančias pasipriešinti.

Chinus Maskolijos biurokratai laikė jau savo palaikais, kuriuos ji gelėsianti su laiku teip jau pasisavinti, kaip pasisavino vidurinės Azijos plotus. Prieš karą su Japonija maskoliskieji pirkliai Chinese elgėsi kaip namieje, ne paėmė visai chiniskų valdžių. Dabar vienok jie galės turėti tik tokias jau tiesas, kaip ir kiti, turės su kitais konkurenciją vartyti ir žinoma, jos išlaikyti negalės. Ir dabar Maskolija tyli, ne bando protestuoti prieš sutarimą Amerikos su Japonija. Mat tuščio protesto ne labai kas bijosi, o jo parėmimui truksta Maskolijai reikalingų pajėgų. Teisybė, Maskolijos pajėgos ne sumažėjo, bet japoniečiai parodė tikrą jų pajėgų vertę ir per tai prieš Maskoliją paliovė drebėjė tie, kurie pirma jos bijojo, nedrebą jau prieš ją net teip silpna svetur tauta kaip Amerika ir ta susirio stabdymui Maskolijos mieriu Chinese su jos pergalėtoja Japonija. Pyktiesi su Amerika ir Japonija už Chinas dabar Maskolijai neapranku, nes jeigu piktumas pristatytas iki karui, ir dabar ji Maskolija galėtų pralošti. Karą su Amerika, nors jos žemės kariūnėnė menkėte ir su Japonija atseitų vesti ant jurių, o Maskolijos laivynas žuvo po Cusima ir Port Arthur. Todėl turi tylėti, kad ir dantis sukandus. Prieš karą su Japonija, kada visi Maskolijos bijojo, buvo visai kitaip: pakakdavo Maskolijos žodžio, dabar jos žodžiai politikoj ne daug sveria, ir svers ne daug teip ilgai, kol viešpatystės vidurioose ne įsiviešpatuos geresnė tvarka, o ji gali įsiviešpatuoti vien suteikiant laisvę žmonėms, jiems patiems pakiekant rūpestį apie savo reikalus; tik panaikinant sudemoralizuotų biurokratų ir caro saulvą.

Iki šiol vienok ne pats caras, ne jo tarnai dar negali suprasti, kad tik suteikiant gyventojams laisvę galima Maskoliją sutvarkinti, kitaip tas milžinas sto intis ant molinių kojų, gali sugriūti visai!

Šiuom kartu vienok Amerika dar parodė, jog ji ne nori su Maskolija pyktiesi, nes pirm sutarimo, jos ambasadorius Peterburge suteikė Maskolijos užrubežinių reikalų ministeriui Izvolskui kopiją traktato tarp Amerikos ir Japonijos rengiamo ir tik gavęs už-

tikrinimą, kad Maskolija nieko prieš toki sutarimą neturi, persiuntė jį Washingtonan pasirašymui.

Mat Amerikai ne paranku be tikros sau naudos pyktiesi su Maskolija nes nepaisant dabartinio sutarimo, su Japonija ji turi dar daug kitų svarbių nesutikimų, kuriuos išrišti gali atseiti ginklamis pavesti. Tąsą Maskolija galėtų Amerikai padėti, kaip ji dabar caro valdžiai padeda gaudyti Amerikoj pasislėpusius maskoliskus revoliucionierius.

Londono laikraštis "Pall Mall Gazette" praneša, jog tarp Anglijos ir Holandijos neužilgo bus padarytas sutarimas, prie kurio pristotos ir kitos su Anglija susiriusios ir susidraugavusios Europos viešpatystės. Sulyg to sutarimo, prie jo prisidėjusios viešpatystės apsimia ginti čylybę Holandijos ir jos valdybų.

Sutarimas toks ištiko labai svarbus. Holandija maža viešpatystė, o tykojančių griebti ypač jos turtingas ir dideles valdybas yra daug. Net jeigu sukiltų gyventojai jos valdybų, Holandijai sunku būtų sukilimus suvaldyti, nes valdybose jai nelabai prilankių gyventojų yra dešimtį kartų daugiau negu gyventojų pačioj Holandijoj.

Terp norimę visą Holandiją su jos valdyboms paglemžti pirmose eilėse stovi Vokietija; prie tykojančių jos valdybų pietinėj Azijoj galima ir Ameriką priskaityti, nes dideles Holandijos valdybos yra prie Filipinų salų ir tai už Filipinų turtingesnės. Taigi laikraštis "Pall Mall Gazette" minojamas sutarimas kreiptis pirmiausiai prieš Vokietiją. Jeigu prie sutarimo prisidėtų su Anglija dabar susidraugavusios viešpatystės, taigi Prancuzija, Maskolija ir Japonija, norinties ar tai visą Holandiją, ar vien jos valdybų dalį paglemžti atseitų savo mierių išsivadė.

Pereitį sanvaitę lordų bute, garsum būrų pergalėtojas lordas Roberts išgaudino anglionius apreišdamas, jog Anglija, turėdama tik tiek žemės kariuonę kaip dabar, ne gali nuu vokiečių įsiveržimui atsiginti. Iki šiol Anglija, būdama ant salų, turėdama tvirtesni laivyną negu dviejų kitų kokių nors viešpatysčių, manė, kad atsikūnimo laivyno pakanka; todėl rupinosi vien jo dauginimu. Tuom tarpu lordas Roberts apreiškė, jog Vokietija, turėdama savo nuostose pakaktinai pervažimo garlaivų, i 8 dienas gali surinkti ir pergabenti Anglijon pusę milijono kariuonę, prieš kuriuos Anglija galėtų tik pusę to skaitliaus pastatyti. Vokiečiai, užėmę uostus, perkirstų privežimą Anglijon maisto produktų ir Anglija turėtų pasiduoti. Lordas Roberts apreiškė, jog pasekmingam atsigynimui laivyno ne pakanka, bet Anglija, vietoj turėti vos 200-000 žemės kariuonę, turi jį turėti mažiausiai milijoną. Juk Vokietija arba Prancuzija gali karant stumti po 4 milijonus kariuonę.

HAYTI.
Vidurinėj Amerikoj, netoli prigulčių Jungtinėms valstijoms salos Porto Rico yra gana didelė sala Hayti arba San Domingo. Čia yra dvi, didesnės dalys negu apgyventos negrugulmingos respublikos — Hayti ir San Domingo. Jose revoliucijos beveik niekada nesiliauja. Pirmą kilio revoliucija respublikoj San Domingo, bet ji ją įsikišo Jungtinės Valstijos ir įvedė tvarką, paėmė net iš ją savo rankas. Dabar vienok ir negrams respublikos Hayti nusibodo ramiai sėdėti. Čia kilio revoliucija prieš pernai išrinkto prezidento Nord Alexis valdžią.

Revoliuciją pakėlė generolas Simon ir šiūn kartą jam sekasi gerai, jis jau keliuose miestuose sumušė prieš jį išsiųstą prezidento kariūnėnė. Daug rando kariuonę ir revoliucionierių pusę. Revoliucionieriai užėmė svarbes tvirtoves Miragoue ir Petit Gravel. Jų rankose yra ir tiltai ant kelių vedančių į respublikos sostą Port Au Prince. Dideles

revoliucionierių pajėgos jau pristartino prie Port Au Prince. Gynimui miesto prezidentas mažai žinti su musų miestu. Per kelias dienas lankė jauni svečiai visas musų miesto įdomesniausias vietas.

Geležkelio tarnaujančių bylą dėl streiko bus nagrinėjama Vilniaus teismo rūmų lapkričio 25 d. Kaltinamuosius gis advokatai Gruzenbergas ir v. dumos astovas Maklakovas. Tas paskutinis pažadėjo ginti bet su tokia išlyga: jei v. dumoje ne bus teismo laiku svarstomas žemės klausimas, nes tuomet jis atvykti negalės.

Spatių 14 d. įvyko Vilniaus daržininkų draugovės posėdis. Ypač tingai tame posėdyje buvo svarstomi du klausimai: 1) M. Kvintos — apėnimams valdyti daržininkų sąmokrovą, 2) įkurimas Vilniuje daržininkų mokyklos. Tą paskutinį užmanymą įnešė daržininkas Paulavičius ir visas susirinkimas pritarė, prazdamas kokią didelę naudą to užmanymo įvykimas suteiktų visai šaliai.

Policija įsiekė buvusios "Žarijos" redaktorės Onos Sechtelytės.

Policijos vyriausybė įsakė gubernatoriui, kad nebeduotų daugiau leidimų steigti miesteliuose ir sodžiuose knygynus (skaitykla).

Girdėjome, buk Vilniaus gubernijos mokyklų direktorius vienam įsiekiančiam vietoj lietuviui mokytojų staciui pasakė, jog yra "zakonas", sulyg kurio lietuviui-kataikui nebe gali mokytojauti Vilniaus gubernijoj. Kauno gi direktorius tam pačiam mokytoju pasakė, kad jis dar apie toki "zakoną" nežina.

Per Liepoją, kaip žinoma, labai daug žmonių Amerikon išėina. Jie paprastai gauna nuo savo policijos palidėjimus, kad jiems nedraudžiama eiti užsienin; tai liudijimą jie paduodavo laivų kompanijai, kuri jiems greit išgaudavo užsieninį "gubernską" pasportą. Dabar Vilniaus policija susekė, kad vienos tokios kompanijos, vadinamosios "Knie Falk ir Co", agentas Gordonas daug neteisinių pasportų išduodavęs, už ką, žinoma, imdavęs gerus kyšius net ir po 100 rublių nuo pasporto. Kaip spėjama, per trejus metus Gordonas už neteisinių pasportų surinkęs apie pusantro milijono rublių. Jis dar bavo, žinoma, ne vienas, bet su tam tikra savo kompanija. Prie to kompanijos buk prigulėje ir kai kurie Vilniaus policijos antstoliai. Kai kuriuos jų jau parvarė nuo tarnystės. Gordonas suimtas ir kalėjime sėdi.

Greitu laiku Vilniuje atsidarys privatinis ligonbutis daktarų: Matulio, Domaševičiaus, Burbytės, Ansauciaus, Jablonovskio, Salevičiaus, Adamavičiaus, Sumoroko, Šepskio, Safarevičiaus — ir dantysčių: Putvinskaitės ir Gimbutaitės. Ligonbutyje daktarai priims ligonius visokiomis ligoms sergančius. Už patarimą ir receptą bus imama po 40 kap. Ligonbutyje bus galima ir ant vietos gydyties, nes bus lovos salės ir atskiruose kambarėliuose. Daktarai ir nakštinis džiūrius taip, kad kiekvieną valandą galima bus daktaras iš namo pasikviesti prie ligonio. Ligonbutis bus ant š. Jurgio prospekto, namuose No. 22.

SKANDALAS VILNIAUS VILNIEŠŲ BAŽNYCIOJE.
Mišia buvo giedamoji. Po mišios dalis žmonių išėjo, pasilikto tik lietuvių ir kuopelė lenkių (apie 20) ir jų tarpe trejetas vyriškių, susimetusių netoli sėdynių, kairėje pusėj. Pamokslininkui kun. Krauteliui, lietuviškai paskaitčius evangeliją, pagiedota buvo, kaip ir kitose bažnyčiose buvo daroma, "O Dieve Tėve". Tada ir anoji lenkių kuopelė pradėjo šaukti kasžin kokią lenkišką giesmę. Tai išgirdę lietuviai tuoj sustojo ir leido vienoms lenkėms užbaigti punktą.

Informacijos biuras prie Vilniaus moterų teisių sulyginimo draugijos kreipėsi į visas Vilniaus ir kitų miestų profesionalines (amatu) mokyklas, ir amato dirbtuves, sankrovas, aptiekas su užduotimi, ar yra ir jas priimamos moteris pasimokymui ir kokiomis išlygomis.

"Žarijos" buvusios redaktorės Onos Sechtelytės liepta Vilniaus miesto policijai surasti. Ji kaltinama sulyg 1535, p. II.

J. Montvilio pašymo mokykloje ketinama nuo lapkričio 1 d. pradėti mokyti dainuoti chore ir griežti ant visokių muzikos instrumentų. Muzikos skyrius vedėjas bus L. M. Rogovskis, atkviestas iš Varšavos. Ant vargonų mokyklos skambytį S-to Jono bažnyčios vargonininkas J. Lesnievskis.

"Naša Niva" rašo, kad už dalyvavimą mokytoj sąjungoje Min-skos teismo rumsai pasmerkė 3 metams kalėjimą gabų baltarusių poetą-mokytoją Jokubą Kolasa.

Spatių 20 d. atvyko Vilniui Suvalkų prekybos mokyklos mokiniai su savo keturiomis mokytojų pasižinti su musų miestu. Per kelias dienas lankė jauni svečiai visas musų miesto įdomesniausias vietas.

Geležkelio tarnaujančių bylą dėl streiko bus nagrinėjama Vilniaus teismo rūmų lapkričio 25 d. Kaltinamuosius gis advokatai Gruzenbergas ir v. dumos astovas Maklakovas. Tas paskutinis pažadėjo ginti bet su tokia išlyga: jei v. dumoje ne bus teismo laiku svarstomas žemės klausimas, nes tuomet jis atvykti negalės.

Spatių 14 d. įvyko Vilniaus daržininkų draugovės posėdis. Ypač tingai tame posėdyje buvo svarstomi du klausimai: 1) M. Kvintos — apėnimams valdyti daržininkų sąmokrovą, 2) įkurimas Vilniuje daržininkų mokyklos. Tą paskutinį užmanymą įnešė daržininkas Paulavičius ir visas susirinkimas pritarė, prazdamas kokią didelę naudą to užmanymo įvykimas suteiktų visai šaliai.

Policija įsiekė buvusios "Žarijos" redaktorės Onos Sechtelytės.

Policijos vyriausybė įsakė gubernatoriui, kad nebeduotų daugiau leidimų steigti miesteliuose ir sodžiuose knygynus (skaitykla).

Girdėjome, buk Vilniaus gubernijos mokyklų direktorius vienam įsiekiančiam vietoj lietuviui mokytojų staciui pasakė, jog yra "zakonas", sulyg kurio lietuviui-kataikui nebe gali mokytojauti Vilniaus gubernijoj. Kauno gi direktorius tam pačiam mokytoju pasakė, kad jis dar apie toki "zakoną" nežina.

Per Liepoją, kaip žinoma, labai daug žmonių Amerikon išėina. Jie paprastai gauna nuo savo policijos palidėjimus, kad jiems nedraudžiama eiti užsienin; tai liudijimą jie paduodavo laivų kompanijai, kuri jiems greit išgaudavo užsieninį "gubernską" pasportą. Dabar Vilniaus policija susekė, kad vienos tokios kompanijos, vadinamosios "Knie Falk ir Co", agentas Gordonas daug neteisinių pasportų išduodavęs, už ką, žinoma, imdavęs gerus kyšius net ir po 100 rublių nuo pasporto. Kaip spėjama, per trejus metus Gordonas už neteisinių pasportų surinkęs apie pusantro milijono rublių. Jis dar bavo, žinoma, ne vienas, bet su tam tikra savo kompanija. Prie to kompanijos buk prigulėje ir kai kurie Vilniaus policijos antstoliai. Kai kuriuos jų jau parvarė nuo tarnystės. Gordonas suimtas ir kalėjime sėdi.

Greitu laiku Vilniuje atsidarys privatinis ligonbutis daktarų: Matulio, Domaševičiaus, Burbytės, Ansauciaus, Jablonovskio, Salevičiaus, Adamavičiaus, Sumoroko, Šepskio, Safarevičiaus — ir dantysčių: Putvinskaitės ir Gimbutaitės. Ligonbutyje daktarai priims ligonius visokiomis ligoms sergančius. Už patarimą ir receptą bus imama po 40 kap. Ligonbutyje bus galima ir ant vietos gydyties, nes bus lovos salės ir atskiruose kambarėliuose. Daktarai ir nakštinis džiūrius taip, kad kiekvieną valandą galima bus daktaras iš namo pasikviesti prie ligonio. Ligonbutis bus ant š. Jurgio prospekto, namuose No. 22.

SKANDALAS VILNIAUS VILNIEŠŲ BAŽNYCIOJE.
Mišia buvo giedamoji. Po mišios dalis žmonių išėjo, pasilikto tik lietuvių ir kuopelė lenkių (apie 20) ir jų tarpe trejetas vyriškių, susimetusių netoli sėdynių, kairėje pusėj. Pamokslininkui kun. Krauteliui, lietuviškai paskaitčius evangeliją, pagiedota buvo, kaip ir kitose bažnyčiose buvo daroma, "O Dieve Tėve". Tada ir anoji lenkių kuopelė pradėjo šaukti kasžin kokią lenkišką giesmę. Tai išgirdę lietuviai tuoj sustojo ir leido vienoms lenkėms užbaigti punktą.

Nurimus, pamokslininkas pradėjo lietuviškai pamokslą. Neilgai trukus, lenkės vėl pradėjo giedoti. Pamokslininkas susilaikė ir atsišiepė lenkiškai, melzdamas jų Christaus vardu gerbti tą šventąją vietą ir nedaryti netvarkos; teisingos ne savo valia kalbės iš tos sakyklos, kalbės lygiai ir lenkams. Kol kalbėjo lenkiškai, lenkės tylėjo; bet kaip tik pradėjo lietuviškai kalbėti, lenkės vėl ėmė giedoti, išpradžių "Zdrowas Marija"; ta pasirodė esanti persilpnos gaidos, tai pagriebė "Witaj Panno"; bet ir ta nebuvo garsesnė: stipras pamokslininko balsas vis dėlto buvo girdėti. Tada lenkės subliuvo garsiajai tautiška daina ir taip varė iki galo. Tokiuo triukšmo sujungtas pamokslininkas vis dėlto ilgai dar traukė pamokslą, ragindamas žmones prie stiprybės tikėjimo, prie kantrybės ir ramaus, kultūringo užsilaikymo Dievo namuose. Galą pamokslą visi lietuviai išklausė suklaupe; prazdamas kokią didelę naudą to užmanymo įvykimas suteiktų visai šaliai.

Tuo tarpu zakristijoje ir koridoriuje buvo smarkiai agituoja-ma, kaip pastebėta, visai kitų parapijų žmonių; ir skelbiama, jog dar sykį išgirdus lietuvišką pamokslą, kunigui busiant praskelta galva arba busias jis kiaušiniai apdrabstyti.

Lietuviai laikėsi padoriai. Nei vienas nesutrukdė, nei vienas iš bažnyčios neišėjo, kada tuoj po kun. Kraujalio sakyklon įlipu kun. Siemaskėvičius ir lenkiškai ėmė sakyti. Dainininkės nutilo. Kun. S. graudžiai iš sopančios širdies kalbėjo, kaip dvi broliškios tautos nesutelpa vienuose Dievo namuose. Žinau, sako, jog jūs trauksit keliame per savo kalbos meilę; tai suprantu, nes ir pats esu toj kalboj išauklėtas. Bet toks savo kalbos gynybo budas nedoras; nemokama gerbti šventą vietą: dėl tautystės užmirštama tikėjimas. Taip elgtis, kaip dabar pasielgė, gyva gėda lenkam. Juk esat kitokis budas neišsileisti lietuvių kalbos, kuri dar nežinia, ar bus įvesta ar ne, — tai sutintamas prašymų ir vyskupijos Administratorių...

Pastebėta, jog didžiulios netvarkos darančiųjų buta tos pačios bažnyčios kantorių (giedotojų).

("V-tis").

IS KAUNO.
Neseniai "Saulės" draugija išsiuntinėjo Lietuvos dvarininkams pakvietimą palaikyti ją pinigais ir aukomis. Pasiuntė aukas: grovas Benediktas Tiškevičia (kai po metinį mokestį) 100 rub.; M. Karpienė — 30 rub.; grovas P. Tiškevičia — 30 rub.; generolas Paškevičia — 25 rub.; P. Strumila — 10 rub.; A. Bialozoris — 10 rub.; K. Jančevskis — 10 rub.; K. Svionteckis — 5 rub.; S. Malinskis — 5 rub.; Malinskaitė — 5 rub.; generolas Bronišas — 5 rub.; Siaveila — 5 rub. ir Gastautas 5 rub.

Pro Varšavą keliauja Lietuvos Rymo archeologų draugijos narys G. Vetturi, siunčiamas ir Kauno gub. tyrinėti pilikalniuose senovės rymiečių liekanų, kurios yra čia kai kuriose vietose randamos.

Susitvėręs tam tikras socialinis komitetas (kun. K. Olsauskis, kun. J. Bikinas, kun. A. Dambrauskas, kun. P. Januševičius, kun. K. Šaulys, mokykt. J. Vokietaitis mok. Damjonaitis, mokykt. T. Žilinskis, dakt. R. Šliupas, advok. P. Samajauskas ir p. A. Vokietičius) su-manė padaryti Kaune eilę viešų paskaitų apie visuomenės mokslus inteligentams. Skaitymai prasidės sausio 15 d. 1908 m. ir tęsis ligi sausio 18 d. 1909 m. Ketinama skaityti šios lekcijos:

1) Kun. Bučys iš Peterburgo — apie "Katalikų bažnyčią ir socialinį klausimą";

2) Kun. Matulevičius arba kun. Maculevičius (abu iš Peterburgo) — "Trumpas išaiškinimas šių laikų socialinio klausimo";

3) Kun. Matulevičius — "Miestų ir apskritai pramonijos darbininkų klausimas";

4) Kun. Matulevičius — "Krikščioniškojo mokslo teorija apie nuosavybės teisę";

5) Adv. Leonas arba A. Smetona — "Ekonomiškųjų ūkių reikalai";

6) Agron. Smilgevičius — "Agarariškieji ūkių reikalai";

7) Adv. Samajauskas — "Valstietiški legalistikų teisų išaiškinimai";

8) Atstovas A. Bulota — "Sodžių ir ūkių darbininkų klausimas";

9) M. Pečkauskaitė — "Doros pedagogija";

10) Mokykt. A. Vokietaitis — "Vaikų pradinis mokymas";

11) P. Mašiotas (iš Rygos) — "Suaugusiųjų pradinis mokymas ir švietimas";

12) Kun. Kaupas (jo referatą skaitys kun. Dambrauskas) — "Išsivystęs klausimas";

13) Inž. Vitkauskas — "Ūkininkų draugijų ir sąjungų organizacija svetur ir Lietuvoje";

14) D. Sidlauskis (iš Vilniaus) — "Vartotojų draugijos svetur ir Lietuvoje";

15) Ant. Smetona — "Kredito reikalai ir sutvarkymas, labiau smulkiojo";

16) Kun. Staigaitis — "Visuomeniškos labdarybės sutvarkymas";

17) Kun. Maculevičius — "Krikščioniškasis socialinis tvarkos mokslas, arba krikščioniškoji demokratija pagal raštų Leono XIII".

Kaune prieš kelis metus yra atidarytas fabrikas, kuriame dirba geležkelio mašinos ir kitus daiktus. Nuo Naujų Metų tas fabrikas praplatingas ir padidins savo veikimą, todėl reikis daug naujų darbininkų. Lietuviams darbininkams atsirastų nauja darbo vieta. Moką už darbą neblogai.

("V.2.")

IS RADVILIŠKIO.
Panevėžio pav.

Prandžioje spalių mėnesio sodžiuje Augštakose ūkininko Tamošiaus Meko namuose atsitiko didelis nelaimė: sudegė vaikas. Vakarę, kada tėvai buvo išję prie galvijų, paliko grįčioje du mažus vaikus. Krosnyje kurinos ugnis. Vienas iš jų Povyliukas 4 metų, turį buti, šildė arti prie ugnies; jam užsidedę perkalinė šlebutė. Tėvas, praedamas per kiemą, išgirdo vaiko rėksmą ir soko į grįčią. Pradaręs duris, pamatė vaiką degantį su liepsna. Persigandęs nežinojo kas daryti, ir bežiūrint šlebutė sudegė ant vaiko. Ant rytojaus vaikas pasimirė.

("V. 2.")

IS LINKUVOS.
Panevėžio pav.

Rugsėjo mėnesįj Pakruojiaus antstolis, padaręs kratas dvare Trykomyse, suareštavo Oną Polidunaitę. Nors nieko pas ją nerado, bet tuojuos išvežė į Pakruojį, paskui — į Panevėžį ir iš ten pėčią nuvarė į Šiaulius kalėjimą, kur ji dabar ir sėdi. Ji kaltinama dėl prigulėjimo prie social-demokratų partijos kaipo iždinkimas.

Tame pačiame laike, kada suėmė Oną Padzūnaitę, antstolis norėjo suareštuoti sodžiuje Trykomyse ūkininką Pupį už prigulėjimą prie social-demokratų partijos, nors ir pas jį kratų laike nieko nerado. Tame laike Pupis pasislėpė. Bet kadangi policija jį nuolatai gaudė, tai pats nuvažiojo į Šiaulius ir atsidavė į žandarų rankas.

Algor.

("V. 2.")

IS UKMERGĖS.
Kauno gub.

IS JURBARKO.
Kauno gub.

Jurbarkė per atlaides spalių 5 d., buvusi sutaisyta paroda visoje namų darbo pamargintų ir baltų audimų, taip pat gyvulių, paukščių; ypač buvė atvesta daug gražių arklių. Už kaikiurios grazius išdirbinus ir gyvulių kur-nigakštis Vasilikovas davinėjo iš savęs ir iš vyriausybės paskirtas dovanas.

Tuo pačiu laiku Kauno "Daina" įtaisiusi Jurbarkė lietuvių vakarę, per kurį buvę vaidinama dvi komedijos: "Meisteris ir Gizelis" ir "Dėdė atvažiojo".

("V-tis").

Siaurvakarinio krašto girių pirklių sąjungos valdyba pakėlė klausimą apie įrengimą Jurbarkė uosto, kuriame galėtų žiemą stovėti plaukiantieji Nemunu garlaiviai ir sielai.

Tas klausimas yra didėliai svarbus girių pirkliams. Neturėdami jie uosto, žiemai besitariant turi savo rąstus ir baltius už menkus pinigus pardavinėti ypač vokiečių pirkliams.

Vilniaus apskrčio kelių valdyba labai užjaucia girių pirkliams, ir šiomis dienomis komisija, kurioje dalyvavo apskrčio kelių valdybos nariai ir girių pirklių sąjungos atstovai, vadovaujant apskrčio vyresniajam valdininkui inžinieriui Gunevičiui, apžiūrėjus Jurbarką, įsiekio tinkamas uostui vietas. Ties pat Jurbarku Nemuno upėje liko surasta tokia vieta. Vienam inžinieriui pavesta dabar padirbti tos vietos planą ir išrokuoti, kiek prekiuos čia uosto įtaisyti. Smulkiai tas klausimas bus svarstomas girių pirklių suvažiavime, kurs bus spalių 28 d.

IS STULGIŲ.
Raseinių pav.

Musų žmoneliai, kaip sueina tarp savęs pasikalbėti, rodo jau nebebutų taip tamsus, rodo, yra ir susipratusių ir galinčių reikalus svarstyti. O kaip atsitoya uko ratelį prieš šviesiausius ponų akis, tai rodo, kad nėra tamsesnių, kaip musų stulgiškiai. Sueina į salę tartum ir kokią bažnyčią, kur ponai Dievo žodį skelbia, jiems gi tik klausyti reikia. Jeigu katras prabyla žmonių pusę paturėdamas, tai ponai tuojau per dantis šnypščia: "čis, čis, čis", o žmonės tuojau ir vėl nutyla. Yra ir tokių nesupratiųjų, kurie ponams tik kalbėti padeda, nuolat tvirtindami: "taip, taip, ponuli, teisybė kalbi".

Stulgiuose yra statoma graži ir brangi muro bažnyčia. Klebonas jau seniai iš sakyklos pasakė, kad kaštuosiant 70 tukstančių rublių. Pamatas dar 1901 metais uždegtas, o šiamė rudenį jau dės čerpinį stogą. Taigi, žinoma, dar daug reiks pinigų, o pas mus, jų nėra. Per uko ratelio sueigą rugsėjo 28 d. žmonės norėjo ponams pasiskųsti, kad koznas valstietis mažas ar didelis jau yra užmokėjęs nuo dešimtinės po 3 rublius ir daug darbo padėjęs medžiagą vežant ir muryjant (darbininkų nesamdė, muryjant parapijonų darbininkais). Taigi žmonės norėjo, kad ir ponai duotų prie bažnyčios užbaigimo nors po 2 rublius nuo dešimtinės. Užgirdę apie tai ponai pakėlė ratelį didžiausį triukšmą: tik ir girdėjo: "čis, čis, čis", o kalbą tuojau apie ką kitą užvedė. Ponas Ivanavičius užklusė, ar gali smulkieji ūkininkai gyventi be didžiųjų. Visi vienu balsu suriko: "ne, ne, ponuti, negali". Ponas Ivanavičius patvirtino, kad negali ir dar pagyrė Ivanaitį už protingą atsakymą. Tas gi gerėjosi ir didžiavosi, kad ponui gerai pataikė atsakyti.

Išėjė iš ratelio ir pasitraukė nuo šviesių ponų akių, žmonės vėl įsigrąžino. Sutikę kleboną užsipo-lė jį, kad jis prisiprėtų ponus prisidėti prie bažnyčios paraišimo. Bet klebonas už ponus užsistojo ir pasakė, kad ponai daugiau yra davę kaip žmonės. Žmonės už tokius klebono žodžius užpyko, žadėdami neklausyti klebono, pinigų neduoti ir prie darbo neiti, o ponų klaupkas iš bažnyčios laukan įmesti ir ponų bažnyčios visai neleisti.

Algor.

("V-tis").

sti. Čia ponų nebuvo, kad šnibždėti "čis, čis, čis", tai žmonės drąsiai rėkavo: "taip padarysime, taip, taip!"

Stulgiškis.
("L. U.")

IS SKAUDVILĖS,

Raseinių pav.

Spalių 5 d. Kavadių seniūnijos valstiečiai susirinko į valsčiaus raštine apšvarstyti, ką daryti su magazinu, kuriame yra nuo senų metų grūdai supulti ir daug jų trūksta. Kaip valstiečiams kokią metą pritrūkavo javų duonai, ar sėklai, tai nuvažiuodavo į magaziną ir paimdavo, o rudenį turėjo sugrąžinti. Imti iš magazino galėjo tik tie, kurie prie jo prigludę. Tiekia atsitikdavo, kad gaudavo javus ir visai neprigulinčios, o tai bajorai ir dvarponiai. Jie prisimeilindavo prie turtingesniųjų valstiečių ir tie išimdavo javus savo vardu ir jiems duodavo. Žinoma, paskui įėjus bajoro mylista nori, tai sugrąžina, o įėjus ne, tai ir žuva, o katras ir norėtų sugrąžinti, bet taip nūlpius, kad neturi iš ko. Dėl taip išduotų grūdų kėlo dideli ginčai tarp valstiečių, bet šiaip taip susitaikino ir visi nutarė magaziną panaikinti, o vieton grūdų pinigais sudėti 1348 rub. 50 kap. Kiekvienam valstiečiui išpuolė užmokėti 1 rub. 45 kap. nuo dešimtinės. Grūdus išdalinio tarp savęs, o namų, kur buvo magazinas, nutarė parduoti. Valstietis A. Trakšelis prikalbėjo valstiečius, kad tą namą parduotų įtaisymui mokyklos, kad nebuvo kam to užnamų paturėti. Nelabai puola mūsų žmonės prie apsvietimo. Čia yra liaudies mokykla valstiečių lėšomis užtikoma. Mokytojas dabar yra vienas — rusas, buvo jo pagalbininkas lietuvis, bet turėjo išvažiuoti, nes labai mažai jam algos mokėjo. Rusas gauna 40 rub. mėnesį, o lietuvis gaudavo 25 rub. Lietuviškos knygos valsčiaus rinkiniai paskyrė 30 rub., o reikia daug daugiau (apie 300 rub.). Neturėdamas iš ko gyventi ir iš ko vaikams mokinti mokytojas lietuvis turėjo išvažiuoti. Į jo vietą žada perkelti rusą.

Skaudvilų valstietis.
("L. U.")

IS SVĖDASŲ,

Ukmergės pav.

Sliepiškio sodžiuje girti pusberniai basiais bandėsi savo nugaras. Prie tokių atsitikimų niekad netruksta žiurėtojų, žinoma, iš vaikų; tad ir čionai jų buvo. Vienam iš jų žiurėtojų, Liudviko Semėno sunui, bežiopsant, teko basiu per galvą taip smagiai, kad parkrito ant vietos; truputį atsigaivęs, bepragyvenęs keletą dienų, pasimirė. Kitas toks atsitikimas buvo su Juodonių girtuokliais, grįžtančiais iš Kamajų mugės. Juodonis sodžiaus ukininkas Kilas ir Juodonių Gr-nas Kamajose gerokai įsisnapsavo. Grįždami keliu, kaszin ko susipykę susipė. Kilo buta apskrusėjo; jis savo apskurimu taip apsisuko, kad Gr-nas persikėlė amžinumon, o patsai K. atsitupė cypėn.

Artimasai.
("V-tis").

IS SUBACIAUS,

Ukmergės pav.

Subaciaus stotyje labai serga "skarlatina", daugiausia maži vaikai; keturi jau pasimirė. Pavojus graso apylinkė, o neturime arti gero daktaro. Užėjus nelaimė, reikia šaukties už trijų mylių iš Panevėžio ar Kupiškio, o tai brangiai ateina. Prisieina vardgdeniams vaikai marinti be daktaro pagalbos.

Subaciaus mokytojas p. Jonas Dragunevičius iškeltas į Kedainius. Kaip spėjama, tai darbas išdavikės, kuri jį įskundė direktorijai. Kaip girdėti, Subaciūn atsielsąs Palevėnės mokytojas, taip pat lietuvis.

Čaila muma, subatėnams, mokytojo, kurs taip gražiai mokė mūsų vaikelius lietuvių kalbos ir gramatikos!

Pavasario vėjas.
("V-tis").

IS CYPENŲ,

Panevėžio pav.

Spalių mėnesį 8 d. naktį piktadarių gauja įsiveržė Cypėnų valsčiaus kambarin, kuriame buvo geležinė skrynja su pinigais. Tuo laiku ten tebuvo vienas teisėjas M. iš Nodėiškių, ir valsčiaus sargas Granickis. Tiesėjas M. su spėjo pasislėpti, Granickį gero kėl apdaužė. Piktadariai norėjo išplėsti iš geležinės skrynios joje sudėtus kelis tukstančius rublių.

ir nemažą pasidarbavę, tačiau, kilus trūkšimui, daug sykių iššovę, visi pabėgo.

A. Varnas.
("V-tis").

IS VABALNINKŲ,

Panevėžio pav.

Spalių mėnesį 12 d. naktį sudėję Mediniškių Adomonio visos išskyrus naująjį butą ir senąją klėtį, trobos, visi grūdai, pašaras, ukių padargai ir kelios kiaušės. Pirmuoliai užsėdė kiojimas. Nuostoliai dideli, nes Adomonis turėjo geras trobas, pavyzdinčiai vedė ukių ir sudėjo daug gėrybės. Gaisro priežastis — kerštas. Spalių mėnesį 12 d. vakarą vienas vaikas, kurs turėjo pyktį ant Adomonio, išsitaręs jo piemeniui, kad naktį Mediniškiai sudegė. Minėtasis piemuos tuojau pranešė apie tai šeiminiškai. Kelionis valandoms praslinkus ir ištiko gaisras.

A. Varnas.
("V-tis").

IS PAPILĖS,

Siaulių pav.

Zemskis važinėja po sodžius ir agituoja, kad panaikinti grūdų magazinus, o vietoj jų mokėti pinigų po 3 rubl. nuo vyriškos galvos. Pinigai turi būti sudėti gubernijos kazačestvoje. Nuo jų busių mokama 3 nuosimčiai palukamų, kurie ten kazačestvoje ir liksia. Seniau grūdais buvo į magazinus "pilama" nuo dešimtinės dabar gi nuo galvos. Taigi bus tai skaudus mažžemiams nuostolis.

Zemskis dar pasakoja žmonėms, kad jie mokėtų išperkamuosius mokesčius už "pustas" ukiui netinkamas žemes. Kitaip, girdi, bus tos žemes nuo turinčiųjų jas atimtos ir bežemiams parduotos. Kalbama buk jis taip daras žemės tvarkomųjų komisijų patariamais.

Ar tik nemanoma valdžia kokių jaujų "gudrybių" su mokesčiais? Gal tuotarpu tik uosto tarp žmonių, kaip ant to žmonės atsiliepti.

Atsilankęs.
("L. U.")

IS LIEPOJAUS.

Vyrų gimnazijoje šimet tėra 314 mokinių; taigi sulysinus su pernai metais jų skaičius sumažėjo bent 30, o labiausiai pasimazino katalikų (ypačiai lietuvių) skaičius: iš 100 beliko — 89. Atvažiavusiems iš toliau kandidatams į gimnaziją kita kartą pasako kaimurės mokytojai: "ar jūs neturite gimnazijos Kaune, Siauliuose"? O iš kitių gimnazijų teprima tiktaisi visų geriausių iš kiekvieno atžvilgio. Taip, iš 10 baigusiųjų Palangos progimnaziją, kurie rugpjūčio mėnesį norėjo čia įstoti, vos ne vos 5 tepriėmė, kitiems atsakė dėl to, kad jie savo palidimuose per bertainius turėjo kartais po 2, o kitus dėl to, kad už pasielgimą bent kartą per paskutinius metus buvo gavę 4. (Svarbu tai žinoti palangiešiams IV klasiškos mokiniam!). Kurių tėvai (dažniausiai valdininkai) persieklia į Liepoją gyventi, tuos, žinoma, priima ir su menkesniais palidijimais.

Po vakacijų yra kilęs sumanymas (sako, pirmiausiai vietinio inspektoriaus ir policmeisterio paduotos) įtaisyti gimnazijos buste cerkvę. Trumpu laiku Liepojaus valdininkai sudėjo ir iš savųjų pavaldinių surinko apie 3000 rub. Du dideli kambarius suleista į vieną ir jau baigiama taisyti cerkvę. Eina paskalas, kad visų labai gudojamas gimnazijos direktorius p. Papilovas busių perkeltas į Jurjevą.

("V-tis").

IS SUVALKIJO.

Keletas dienų atgal liko sumtas Majoriškių kaimo (Vilk. pav.) Baronas, pas kurį kelios sanvaitės atgal buvo padaryta krata).

Subato 24 d. spalio liko uždegtas Verbylos knygy sankrova. Uždegimio priežastis — neduotas nuo gubernatoriaus leidimas. Li-gišiol leidimas buvo seno sankrovos savininko (Paketurio). Sankrova uždegtą ligi tam laikui, kol pats Paketuris nepribus į Senapilę ir jos neatidings. Parduoto sankrovą uždrausta.

Z-a.
("V. 2.")

IS SASNAVOS,

Senapilės pav.

"Saltinis" rašo: Po kelių kratų, per kurias nieko nesurasta, netikėtai spalį 12 d. suareštavo Smilgių kaimo ukininką, Juozą Pocečių, ir išvarė į Kauno kalėjimą.

Keletą dienų pirmiau panašiu būdu paimtas iš Raišupio kaimo vaikinas. Treigys.

IS SKRIAUDZIŲ,

Marijampolės pav.

Budėlės kaime spalį mėnesį 19 d. iš sekmadienio į pirmadienį tą naktį du nežinomu vaikinu nušovė žydą mėsininką, nesakydamu nė už ką žudo ir neįsiskodamų pinigų, tuojau pasislėpė. Žydelis, kaip kalba kaimynai, niekam, rodos, nebuvęs nusidėjęs ir gyvenęs ramiai, tiktaį gana dažnai prasi-kaldavęs savo pirkežams vagčia jiems įbrukdavo nesveiką ir ant greitųjų pribagitųjų gyvulių mėsą.

Kaimietis.

("V-tis").

IS RAIGRODO,

Lomžos gub.

"Salt" rašo, kad valdžia uždariusi vietinio "Katalikų Sąjungos" skyriaus knygyną ir patį skyrių už rastą draugijos knygyne politiško turinio cenzūros neleistą knygę.

IS PETERBURGO.

Spalių 4 dieną buvo čia pirmas šį rudenį lietuviškas spektaklis. Reikia pastebėti, jog senasai mūsų repertuaras, susidedantis iš menkų veikalėlių, ypač vertimų, neturinčių nei idėjos, nei kokios artistiškos vertės — taip jau buvo įkirėjęs intelektualinėsios publikai, jog pastaruoju laiku sunku buvo jį ir trauktie pritraukti. Kas sykį yra matęs "Nepadėjęs nėr ko kas-ti", "Viens iš mūsų turi apsviesti" ir tt., ir tt., kur artistai tankiausia išsijodavo ant kupros žydelių ar girtuoklių, tas su paniekinimu įprato žiūrėti į lietuvišką sceną, nes negalėjo iš jos išsieti jokio prakilesnio jausmo ir minties, vien tik tuštų juoką. Šį kartą vaidino "Blinda, arba svieto lygin-toją", turinys kurio siekia sunkų baudžiaus laiką, pabrėžiant sulyginimo luomų idėją. "Su veikaloturinui tačiaus daugumas mūsų skaitytojų, ar tai iš scenos, ar iš rankraščio, ar bent iš kritiškų brūkšnių "Viln. Žiniose" patalpintų yra tiek pasipazinę, kad kartoti jį būtų bereikalinga. Aš pamėgi-siu tuom tarpu tik perkratyti, kaip tas veikalas, apskritai imant, o taipgi svarbesnės ypatos atskirai — buvo supratos ir perstaty-tos Peterburgo lietuvių publikai.

Patsai Blinda (p. Šimkus) nuskrastaujęs vadas ir lygintojas svieto — dusia visos dramos, kurią tik aiškina ir papildoma daugumas smulkų rolia — išėjo daug silpniau, negu jį yra išvedęs veikaloto autorius. Truko jam visų pirma tos dvasios, spēkos, tos tvirtos, nesuvaržytos valios, prieš kurią kaip užhypnotizuoti, lenkiasi jo darbo draugai ir dreba jo priešai. Ar tai duodamas razbaininkams palie-pimas, ar šnekėdamas miške su kunigu, arba priimdamas savo "bandon" naujus narius, jis darė įspūdį greičiaus jaunūčio drasūlio, negu galingo individualizmo žmogaus, kur praklinai idėja — "būtent "svieto lyginimui", atsidavęs, turėjo veikti stamančiai ir pats labiau savo pasaukimą su-prasti. Jei apmesti akia didesnis ir mažesnis lošimo valandas, tai galima pastebėti, kad Blindai truko ir jausmo, to galingo jausmo, kurs baudžiauos jungo nustelbtus sėrmėgius, ir aukštybės liuso žmogaus pakelti norėjo, kurs švento pykčio ugnimi rįžosi sudeginti skriaudas ir neteisības. Ir prie savo mylimosios Uršytės Blindai permaža jausmo parodė. Ir ubagu apsvilkęs, ir per "šliubą" miške-jis buvo per daug minkštą. Ta-čiaus ir mirdamas jis neparodė to gilaus mirstančio didvyrio tragiz-mo, kuris ant visados skiriasi su mylimąja, su draugais ir su pra-dėtu darbu!

Žinoma rolė ta gana sunki; no-rint mūsų legendarišką "lygintoją svieto" ant scenos išvesti, netik reikėtų begalo daug pasidarbavę lošime, bet mokėti atjausti, pergyventi jo sielą visose jos atmainose, o tuo tarpu p. Šimkus dėl įvai-rių kliūčių vos trijos pilnos re-peticijos dalyvauti tegalėjo. Ir nors Blinda išėjo silpnokas, abel-nai imant, Šimkus ant scenos da-ro įspūdį gero artisto. Jis suma-tus, lengvai pritaikina judėjimus, taip jog aš nesimu spregti, ar jis, gerokai pasidarbavęs, negalėtų su-pasekme Blindą sulosti. Uršė (p. Beržanskaitė) Blindos mylimoji, o vėliaus žmona mažiau pasise-kusi. Ilgai ji negalėjo įeiti į savo rolę, išpradžios jį kartojo vien-tį teksto sakinius, net gi ne-mainydamas atskančiai balsu.

Sunku įspūdį darė ji, kada tra-giškausioje dramos vietoje, būtent nutarus Blindą, bažnyčios plėšiku esant — vieton blaškyties ir aimauoti iš skausmo, nusivilimo iš apmaudos, ji kaip ir vis — atkarto-jo vėl teksto žodžius. Ir mylimą Taduką, tūgabo rubuose pažinus, ir miške, neišsiaiškinus jos ateities likimui — Uršė nepasiduoda bai-liam virbėjimui, nusistebėjimui, džiaugsmui... Tai ne jaunos so-dietės tipas, nors prastos, bet mo-kančios karstai mylėti ir prisirū-sios fanatiškai prie bažnyčios! Vos pačiojo užbaigio, kuomet įneša mirs-tantį Blindą, jos pačios aidukams išduota, Uršė pradeda griaužiamai verksti ir per tą verkimą sugauni nors silpnas aidas nusiminimo ir skausmo.

Grazus čigonėlis (p. Didžiulis) pirma ranka Blindos ir ant pat-galo jo įpėdinis, gana gyvai loše. Kartais buvo lygus savo vadovui valioje ir vikrumė, valdymė raz-baininkų ir keršijime ponams, tik-tai klūdne jam vienuodų judėjimai ir vietomis kareiviškas laikymas, kas jokiū būdu negali būti paste-bėta pas pietų šalies auklėtinį vik-rą čigonėlį!

Prie visai pasisekusių rolių ga-lima paskaityti studento (p. Alek-sandrovičius), kurs ponams ir gra-pams apikalbant Blindą, prie pro-gos daug teisybės karstai ir užsi-degusiai pasako.

Nedidelės sulyginant rolės ku-nigo (p. Vaičkus) ir žydo Mau-šos (p. Lingvis), bet jos buvo su-loštos taip gyvai ir naturališkai, taip charakteristiškai atiduotos vi-šose tipų smulkiose ruožuose, jog užmesti jiems ką tiesiok nega-lima.

Sunku būtų tačiaus apie kiek-vieną artistą atskirai kalbėti, kei-dangi, neįskaitant statistikų, veikan-čiųjų ypatų susirenkia iki 26 ypatų!

Nors ponų salione (IV aktas) išėjo daug smulkmenėlių ir judė-jimų neatsakančių ir nenaturali-škų, nors truputį gadino įspūdį jvaivos lošęj tarmės, neužtektinos dekoracijos ir nevisiems atsakan-tis grimas, net gi švilpimas raz-baininkų, greičiaus panašus į mūsų laikų policistų švilpikus ir tt., ir tt., bet visgi apskritai imant dra-ma ant scenos padarė plnumą įspūdį. Jautėsi išanksto apmatyta tvarka, židionis harmonija. Vienu žodžiu — jautėsi visur rezisieriaus suprantanti ranka, kurios ikišiolai Peterburgo lietuvių scenai truko.

O atsiminus, jog toks didelis, sun-kus ir sudėtinis veikalas buvo su-remtas ir pastatytas vos į dvi san-veitais laiko (!!) negalima didelių reikalavimų statyti nei rezisierui, nei artistams, kurie mokslu ir dar-bu dėl duonos kėsnio užsiėmę, vos vieną kitą liuosą valandą scenos reikalams pasvęsti tegalėjo.

Tačiaus galima tik paraginti draugus vis tolyn lavinties kiek galint toje pakraippoje, o rezisie-rui p. Žilinskiui išreikšti gilių ačiū nuo Peterburgo lietuvių vardo už pasidarbavimą ir nežiurint į vi-sokias kliūtis — už pasekmingą darbą!

Vien į Peterburgo lietuviškos scenos evoliuciją žiūrint, galima ti-kėtis, kad ji vis labyn tobulinda-masi, su laiku atliks mūsų kultu-riskam judėjime ne paskutinę rolę!

S-nė.

("V-tis").

Spalių 18 d. iš Peterburgo liko išsiusti 60 kalinių į Rygos kato-gorės kalėjimą. Jų dauguma bu-vo retezaišios apkaustyta. Tarp po-litiškiųjų buvo Jančevskaitė, pas-merktoji už pasikėsinimą ant di-džiojo kunigaikščio Mikalojaus su-naus Mikalojaus ir ministerio Ščeg-lovitovo gyvasties; buvo dar Bio-losas, Emeljanovaitė, Subotinaitė, Ivanovaitė, Eskinaitė ir kiti pas-merktoji už pasikėsinimą ant ge-nerolo Redigero gyvasties.

Žmogudžiai daktarų bandymams.

San Francisco, Cal. Čianykš-čiai kalėjimų perdėtiniai gavo nuo perdėtinio sveikatos užveždus Briggsio sumanymą, kad žmogū-džiai būtų atiduoti daktarams viso-kiems mėginimams persitikrinimui, kaip veikia džiuvos nuodai ant žmonių. Jeigu sumanymas bus priimtas, jis vis daugiau žmonijai naudos atgaibęs negu dabartinis žmogudžių žudymo būdas, iš ko-kio žmonijai nėra nė jokios nau-dos.

LYNCVIMAL.

Union City, Ten. 24 d. lapkri-čio miestyje Tephonville likosi lynčuoti 3 negrai. Jie buvo nu-žiūrėti, buk užmušė šerifo pagal-bininką Richardą Burruss. Mat šerifas juos norėjo suimti, bet jie nesidavė, šerifo pagalbininką už-mušė.

"Dabartinis laikas, rašo jisai, Kauno gubernijoje tyrinėjama ru-sų sodiečių gyvenimas. Sis tyrinė-jimas turi du tikslus — aprūpinti juos gamtiniais žemės plotais ir kiek galint, sustiprinti išblaškytu-sius rusus. Kaip sakant, sumany-ta padaryti šioje gubernijoje rusai gyventojai labiau pastoviais ir veik-lesniais."

"Tam tikslui žadama išskirstyti poselencus į viensėdžius. Tiems ką liks ant vietos, žadama padidinti jų plotai ligi tam tikro di-dumo (normos) tos poselencų lėšo-mis, kurie bus perkelti į naujas vietas, šiam gi tikslui bus perkami dideli dvarai. Dvarai irgi bus skirstomi į viensėdžius."

"Visi tie viensėdžiai medžia-giškai bus aprūpinti šiotikiu būdu: tie, kurie liks ant vietos turės at-lygint persikeliantiems už šiųjų atleidžiamąją žemę, liks gi tie, kurie pasilyus už ją didžiausius pinigus. Kas neišsigalės atsi-lyginti, galės užstatyti savo žemę valdžiai ir gaut iš jos paskolą. Galimas daiktas, jog valdžia beto sušels jųjų vieną kitą."

"Didesniais žemės plotais bus aprūpinti ir išskirstyti į viensė-džius tikrai rusai mažžemiai, be-žemiams gi nežadama rūpintis. Taipogi nemanoma parkelti čionai poselencus iš kitų gubernijų..."

Sumanymas pasitenkinti vien vietiniais poselenciais labai nepat-inka p. M. Jo nuomone, tie patys žmonės, kurie liūgiol nemokėjo užsilaikyti prie žemės, kad ir gavę didesnius plotus vistiek jos savo rankose neužlaikys, nors būtų kaszin kaip draudžiama jiems iš-leisti savo žemę nuomon ar pusi-ninkui. Geriau busių—vieton "ne-ištikimų ir menkų" poselencų kau-niečių išsiskaus naujus poselėn-cus. Visų geriausia busių pamė-žius artimųjų gubernijų pravos-lavus-baltarusius išsiskauti, nes žė-mės pas juos trūksta, jie esą geres-ni už lietuvius artiojai-darbininkai, jų būdas ir gyvenimas panašias į lietuvių, tautystės ir tikybos at-žvilgyje jie jau esą pilnai ištikimi, juo labiau įkurus jiems mokyklą ir pasidarbavus tarp jų pravoslavų dvasiškijai....

Turime bet dėkingi p. Michne-vičiui, jog padėjo mums suprastį mūsų valdininkų darbavimasi pa-staruoju laiku tarp poselencų, tik-tadi stebimės, jog jis, kurs taip gerai pažįsta valdžios darbus ir sumanymus, neuztėmė (!), jog banko perkamieji dvarai Kauno gub. toli nevien tarp vietinių po-selencų tėra skirstomi.... O rasi jau "atėjo laikas" vyriausybės suma-nymo vienai daliai apreikšti, ki-tos gi dalies atšikimui (apie tai, kam dar, be vietinių poselencų, bus skiriama žemė) prisiės dar kiek palaukti? Ar šiaip ar taip, neturime praikinti ir p. M. su-manymo link baltarusių, jei žiu-rėsim į jį ne kaip į vieno tiktaį p. M. sumanymą....

("V. 2.")

IŠ AMERIKOS.

NUSOVĖ, KAD PINIGŲ NE-GAVO.

New York. Atkako čia iš Jersey City William Kulhbrun pas broį pasiskolinti pinigų, o kad jų ne gavo, išsitraukė revolverį ir paleido penkis švius ir jie pa-taikė lygiai broį, kaip ir motiną. Motina ir brolis atliko ant vietos. Užmušėjas likosi suimtas.

SUSIMUSĖ LAIVAI.

New York. Laikė tirstos mig-las čia susimusė garlaivys "Geor-gia" su garlaiviu "France". Tris pasazierai ir vienas jurininkas pas-kutinio laivo likosi užmušti.

ŽMOGUDŽIAI DAKTARŲ BANDYMAMS.

San Francisco, Cal. Čianykš-čiai kalėjimų perdėtiniai gavo nuo perdėtinio sveikatos užveždus Briggsio sumanymą, kad žmogū-džiai būtų atiduoti daktarams viso-kiems mėginimams persitikrinimui, kaip veikia džiuvos nuodai ant žmonių. Jeigu sumanymas bus priimtas, jis vis daugiau žmonijai naudos atgaibęs negu dabartinis žmogudžių žudymo būdas, iš ko-kio žmonijai nėra nė jokios nau-dos.

LYNCVIMAL.

Union City, Ten. 24 d. lapkri-čio miestyje Tephonville likosi lynčuoti 3 negrai. Jie buvo nu-žiūrėti, buk užmušė šerifo pagal-bininką Richardą Burruss. Mat šerifas juos norėjo suimti, bet jie nesidavė, šerifo pagalbininką už-mušė.

KATALIKAI JUNGtinėSE VALSTIJOSE.

Jungtinėse šiaurinėse Amerikos valstijose katalikų yra 23452426, tame yra: pačiose Jungtinėse Valstijose 13877426, ant Filipinų 7058699, ant salos Porto Rico 1000000, ant salos Kubos 783862. Jungtinėse Valst. yra 14 archyvis-kų, 78 deiecezijos, 107 vysku-pai, 15655 kunigai, 12513 katali-kiškų bažnyčių, 4443 parapijinių mokyklų, kurias lanko 1136906 mokiniai.

PIGI ALGA.

New York. Užlaikytoja stude-nams valgyklos Jerminion vieną dieną valgyklų pagarsino, jog reikalauja patarnaujančių sve-čiams merginų. Pažadėjo mokėti po 25c. už dienos darbą ir duoti pusryčius. Savo išrokavimuose ne apsiriko, nes ant rytojaus atėjo čia cilė jaunų studentų sutin-kančių tarnauti valgyklų, buvo iš ko išsirinkti. Ji išsirinko jauniausias.

TORNADO.

Little Rock, Ark. Aplinkinėse Reyseville 23 d. lapkričio siautė bausis tornado, kuris labai daug nuostolių pridirbo. Pražuvo ir tu-las žmonių skaitlius. Miestelyj Piney apie 20 ypatų likosi užmuš-tų, o 30 sužeistų. Aplinkinėse Mulberry penkios ypatos tapo už-muštos. Miestelį Jethoo ir Mullerville suvisu likosi išgriau-tili. Ir čai pražuvo tulas žmonių skaitlius. Miestelyj Berryville pra-žuvo 10 ypatų.

GALVIJŲ LIGOS.

Detroit, Mich. Galvijų ligos, kurios apsiereškė valstijose New York, Pennsylvania, New Jersey, išsiplatino jau ir Michigano valstijoje. Ant galvijų iš šitų valsti-jų, gabenant juos į kitas, uždė-ta kvarantėna. Iš to, be abejonės, pasinaudos skerdyklų savininkai ir pakels mėsos kainas.

BYLA PASIBAIGĖ.

Laporte, Ind. Pasibaigė čia garsi byla padėjėjo žmogžudės Belle Gunness, Ray Lamphero. Prisaikintieji rado jį kaltu vien padėjimo, už ką jį nuteisė 5 me-tams kalėjimam.

PABĖGO CHINIEČIAI.

San Francisco, Cal. Čia su-areštavo, pareikalavus atveivų už-veždus komisorui 116 chiniečių, kadangi manoma, kad jie priga-vingu būdu į Ameriką prisigriebė. Iš sulaikytų chiniečių, 21 pabėgo iš kalėjimo.

NELAIMĖ KASYKLOSE.

Pittsburg, Pa. Kasyklose Pitts-burg-Buffero Coal Co. atsitiko baisi eksplozija, kurios apie 200 darbininkų likosi užmuš-tų. Tarp užmuštų, ketvirta dalis yra amerikonių, kiti gi ateiviai. Tarp jų be abejonės, yra ir lietu-viai.

ATEIVIAI AMERIKOJ.

Sulyg atskaitos vaizbos ministe-rio Strausso, nuošintis Amerikos gyventojų svetur gimusių nepėr-sikeitė nuo 1860 metų: tasyk sve-tur gimusių buvo 13,2%, o 1900 — 13,7%. Tarp šimet atkakius nemokančių skaityti buvo 26%. Iš atkakusių — atgal sugrąžinta 1902 ateiviai.

GAISRAI.

Philadelphia, Pa. Sudėgė čia gelžkeliams vagonų dirbtuvės Brill & Co. Nuostolius gaisro pada-rytus skaito ant 250000 dol.

TVANAI.

Guthrie, Okla. Dėl smarkių ly-tų, upė Cottonwood išsilijė per krantus ir užliejo visą klonį; Mie-ste West Guthrie daug namų yra vandens užlietų, 3000 žmonių ne-tekto turtų, nė pastogės.

IŠ DARBO LAUKO.

Č Cleveland, O. Union Rolling Mills dirbtuvės rengiasi pradėti dirbti pilną laiką su pilnu darbi-ninkų skaitliumi. American Wire Co. priima daugiau darbininkų. Empire Rolling Mills priėmė 1500 darbininkų ir pradeda dirbti pilną laiką.

Č Glen Falls, N. Y. Dirbtuvė-se International Paper Co. pradėjo dirbti su paprastu darbininkų skaitliumi.

Č Waterbury, Con. Čia ir Brid-geporte į dirbtuves pradeda pri-iminėti daugiau darbininkų.

Č

vakarų, minint nuopelais mi-
nių, neužmiršti ir gyvųjų, ypa-
ai vertėtų gyventi parengt va-
ai: Baltimore, Brooklyn, Phil-
phio, Shenandoah, Scranton
itur. Ne mano darbas buvo
inti apie gyvūsius; tą turėjo
ti kas geriausia moka plunksn-
lyti, bet kad tokių atmenančių
irado, aš emiausi ne už savo
bo. Manau, kad daugiausia nau-
s atnešime į gyvūsius rupin-
nės labiau negu miru-
s, kurie jau mūsų vai-
s ne reikalauja, garbinami
ne jaučia. Nors iš gyvūjų niekas
is "aušrininkų" pašelpo nereika-
lauja, bet, man rodos, kad ne vien
aukoms galima pagarbinti.

V. Pukas.

CHICAGIETIS!

Nepamirškite, jog atsisbu "Ap-
ietos" moterų draugystės mėne-
nis susirinkimas 6 dieną gruod-
žio, 1 valandą po pietų, pn. 869
rd Place. Norintias prisirašyti
le "Apšviesto" draugystės už-
eciamie ateiti.

Kiekviena sanarė teiks prisibūti
t minėto susirinkimo, nes bus
arstomi svarbus dalykai.

Sekretorė, M. S.

IS CHICAGO, ILL.

Pas Dr. A. Graičiūna, 3312 So.
lsted gatvės, 26 d. perito lap-
io mėnesio buvo antras susi-
rimas steigėjų S. M. Fondo.
mausia pirminkas pranešė
rinkimams, kad fondo valdy-
tarpe yra nesupratimas, ka-
angi išdėstymas, p. F. Bradchu-
atsakio priimti savo glon-
do pinigų, kol fondas nepasirū-
s turėti čarterį. Iš šio išėjo
a apneka apie reikalingumą
ndui čarterio. Vieni sakė, kad
nereikalingi tik išdavimai imti
arteris, kiti sakė, kad be čarterio
tai darbas be jokio pagrindo,
is jeb valandą gali sugriuti,
ti gi manė, ar nebūtų geriausia
dariusi fondą šaka "Aušros"
augstys, ir buvo net toki, ku-
ms rodėsi, kad S. M. Fondo ir
Aušros" draugystė yra vienokis
slas. Bet paaiškėjus, kad tas
ra teip, kad "Aušros" draugys-
o yra selpti moksleivius,
net S. M. Fondo uždavinio
kar muziką, vadinas, rupin-
nebu iškuo, kas pakels mūsų
vis moksleivius muzikos tik-
le pti, kurie gali būti tik-
ais, kaip ve, p. Kelpas,
dir, ant tokių moksleivių, iš-
muzikališkus veikalus, ku-
ai neapsiima išleisti dēl-
nemano išrinkti už juos
igų. Pavyzdžiui, p. Pet-
turi dabar parašęs gana
m, tikrai ir gerų veikalių ir
R pas jį, nėra kam jų išlei-
tegalint jam išleisti savo
ang svietan, atsiima jam no-
s toliaus rašyti ir tokiu būdu
bulinimasi muzikos pas mus nei-
a pirmyn ir jis neis pirmyn,
ol mes neturėsime fondo, kuris
upinsis platinimu ir keliu mu-
tikos. Taigi tikslas S. M. Fondo
sai nėra tas, ką "Aušros"; jo
ždavinis: plėtoti muziką.

Susirinkusieji, šitą supratę,
ovėsi ginčytis, nutarė išimti čar-
erį ir galutinai apdirbti fondo
rogramą. Apdirbimui programo-
apo išrinkta sekančios ypatos: pp.
Gugis, M. Damijonaitis, J.
ertmanavičius ir fondo raitin-
is Laukis; jie savo darbą turi
plikti iki 15 d. sausio ateinančių
etu, kuomet vėl steigėjai turės
avo susirinkimą.

Bet maloni visuomenė nereika-
auja laukti galutinio apdirbimo
programo. Tikslas fondo vis lik-
as tas pats: šelpimas ir kėlimas
muzikos. Todėl kviečiame visus
rįsidėti savo aukoms fondui tuo-
aus. Juo greičiau tą padarysi-
me, juo daugiau laimėsime ir lai-
o, ir spēkų ir vaisy savo darbo.
Atminkite, kad mums tik \$10000
ereikia surinkti. Mēs tą lengvai
galime padaryti su 6 mėnesiais -
engvai, jei tik rasis pas mus no-
ras. Pusė doliaro ar doliaris ne-
vianam nėra didžiausias pinigas,
o jei mēs juos sudėsime į kruvą,
kolį milžinišką darbą nuveiksime!
Mūsų muzika turės užtikrintą
teitį, o su muzika mēs jau daug
galime atsiekti. Su muzika mēs
patys sau padarysime gyvenimą
magėsiu; su muzika mēs leng-
iau paduosime ranką pagelbos,
jei ji bus reikalinga ir su
muzika mēs įgysime tą laipsnį su-
spratimo, kuris mus jungs vi-
sus į kruvą ir vers mus atminti,
mēs esame vaikai vienos šei-
nos. Vardan šito švento rei-
o, kviečiame visus dėti savo
as, kas kiek išgal, šitam fon-
ui ir tuojuo, nelaukus, kol kas
s pradės. Tu, skaitytoja, buk

pirmutinis ir perskaitęs šitą atsi-
aukima, iškrapstyk savo atlieka-
mą pusdoliarį ar daugiau, pridėk
ji prie pusdoliario savo kaimyno
ar draugo ir prisikys juos fondui,
Pinigai šitam fondui labai reika-
lingi ir tuojuo. Parodykime, kad
mēs mokame atjausti savo reika-
lus. Reikalaujame veikėjų visur.
Artesnės žinioms meldžiame
kreiptis pas fondo valdybos rasti-
ninką, J. Laukį, 3252 S. Halsted
St., Chicago, Ill. Pinigai reikia
siųsti tokiu adresu: S. Muzikališ-
kas Fondas, 3252 So. Halsted St.,
Chicago, Ill.

IS KENOSHA, WIS.

15 d. lapkričio buvo čia lietuviš-
kos vestuvės. Susirinkę jauni svei-
čiai, užsigrę, pradėjo pėsčiai (ar
Kenoshoj nieko svarbesnio neat-
sitinka? Red.) it gaidžiai už vis-
tas. Ir torieliai laktė per langus.
Išvairius gaspadorius ant gatvės,
peštukai ir ten pėsčiai, kol neatėjo
dedės, kurie karšto kraujo tautie-
čius nusigabeno į šaltąją ir ten
jie turėjo užsimokėti po 5 dol.
Spėmė 12 ypatų, tai pelnas buvo
pusėtinas. Pas mus terp lietuvių
veik kas dieną buvo mūsųnės arba
teismai areštai. K. B.

IS PITSTON, PA.

Darbai po truputį pradeda ge-
rintis, bet galima dar užtikti žmo-
nių be darbo.

15 d. spalio, vienas jaunas lie-
tuvis, L. B., išmislijo naują būdą
surinkti sau be darbo pinigų.
Mat karčiamos nedėdieniais turi
but uždarytos, bet pažistami pas
karčiamininkus visada gauna gert
ir nedėdienį. Pittstone karčiam-
ninkai veik visi lietuviai.

L. B. budamas gerai jiems pa-
žistam, vieną nedėdienį pasiėmė
kokį ten slavošką S. ir abu gavo
gert saliuone, bet už tai tapo nu-
būstai \$50.00. Pasisekus kartą,
L. B. užsimanė antru kartu pasi-
pelnyti. Jis atėjo pas vieną jau
jo įskystą saliuoninką J. Ch. ir
pasakė, jog jai duos \$15.00, tai
bus paliausotu nuo bausmės \$50.
J. Ch. turėjo ženklintų pinigų ir
tokius padavė \$15.00, ir abu du
išnaudotojų suareštavo.

V. Lietuvaitis.

Draugystė Simano Daukanto
parengė prakalbą su dainomis ir
deklamacijomis suaktuvių die-
nų gimimo S. Daukanto. Zmo-
nių prisirinko pilna svetainė, mo-
terų ir merginų buvo didesnė pu-
sė. Susirinkimą atidarė draugys-
tės pirmėdė P. M. Tulaba. Pir-
mausia dainorai Pittstone Sv.
Kazimiero lietuvių parapijos dai-
navo tautiškas dainas. Kalbėtojai
buvo: pp. J. Kazakevičia iš Pitts-
ton ir Albertas Kalnis iš Wilkes-
barre. Deklamavimą Adėlė Tula-
biūtė: "Atsisakom nuo senosio
svieto" ir "Žalios girios smaust pa-
liovė", Jasiūtė iš Waymino de-
klamavo "Gražiai saulutė šviečia"
ir "Drasiai, be abejonės" (taigi,
kaip rodos, deklamavimas dainos,
kokiais ne deklamuoti, bet dainuo-
ti reikėjo. Red.). J. Kazakevičia
savo kalbą kvietė Pittstonečius
prie tokių užsiėmimų kaip tą va-
kara, paminėjo S. Daukanto dar-
bus, teipgi priminė apie Dr. V.
Kudirką ir jo paliktus raštus, ir
užmanė padaryti kolektą. Surin-
kom atkūr Dr. V. Kudirkos raš-
tų išleidimui \$4.19. A. Kalnis sa-
vo kalbą aiškino gyvenimą Sim.
Daukanto, jo raštus, teipgi ragino
draugus rengti prakalbą ne tik
dienoj suaktuvių S. Daukanto gi-
mimo dienos, bet nors tris kartus
ant metų. Kalbino įsteigti knygy-
nų. Zmonės buvo užganėdinti,
bet pabaigoj atsirado vienas iš pu-
blikos draugas to pačios draugys-
tės, kuris gavęs balsą, užėjęs ant
platiškos, pradėjo rekt, kaip su-
blaudęs, niekinti rengėjus prakal-
bų, peikt kalbėtojus, savę gyre sa-
kydamas: "Aš esu socialistas"
(tas nieko nereikia, partijos žmo-
nių nepagerina: kaip kitose parti-
jose, teip ir terp socialistų yra ir
geri žmonės, bet gali but ir niek-
šai, tvarkos ardytojai, koki tik
slepiasi po socializmo skraiste.
Red.) revoliucionierius. Publika
pradėjo rekt, kad jis eity šalyn,
daugiau nedavė kalbėt. Šiaip vis-
kas buvo labai gražiai. Zmonė-
lės ramiai užsilakė.

Mēs Simano Daukanto sanariai
istariame širdingą ačių už patar-
navimą Pittstone chorui, teipgi
Albertui Kalniui ir J. Kazakevi-
čiui už kalbas, ačių ir deklama-
torėms ir jų motinoms. P. B.

IS THROOP, PA.

15 d. lapkričio, čianykštė 76 kp.
S. L. A. turėjo susirinkimą ir nu-

tarė laikyti prakalbą 16 d. gruo-
džio. Prakalbos bus Stulpino sve-
tinių. Kalbėtojai aiškūs lietuvių
reikalus. Geistina, kad susirinkty
visų aplinkinių lietuvių.

Lietuvių yra čia 70 šeimynų
ir apie 160 pavienių. Yra Lietu-
vos Sunų Dr-tė, bet laikosi silp-
nai, nes netruksta jos ardytojų.
Laikraščių arba apšviečančių pro-
tą knygy, čia ne parodyti negali-
ma. Skaitančius vadina bedieviais
arba šliuptyniais. Lietuvos Sunų
Dr-tė turi 68 sanarius, pinigų ka-
soj apie 500 dol., yra ir S. L. A.
kuopa, bet ir prie jos ne daug lie-
tuvių priguli.

9 d. lapkričio kasyklose tapo už-
muistas Juozas Bakanavičius. Liko
moteris dideliame varge su dviem
vaikučiais. Vėlonis prigulėjo prie
Lietuvos Sunų Dr-tės ir prie Susi-
vienijimo. Palaidotas 11 d. lap-
kričio ant lietuviškų kapinių.

Čiabuvis.

IS CHELTMHAM, PA.

Lietuvių yra čia kelios šeimyn-
os, yra ir kiek pavienių. Yra
čia lopetų ir statoriška dirbtuvė
ir maža audykla, kur dirba mer-
ginos. Bet merginos čia ne ilgai
užsilaiko — traukia į netolimą
Philadelphia. Vyrai daugiausiai
dirba lopetų dirbtuvė. Jeigu dar-
bai gerai eina, tai pusėtinai uždir-
ba; dabar vienok darbai eina ne-
geriausiai.

Lietuviai čia pasidalinę: pirma
jie visur dalinos į dievčius ir be-
diečius, o dabar į socialistus ir
nesocialistus. Kaip seniau ešėsi
terp savę bažnytiniai su nebaž-
nytiniais, teip dabar ešasi sociali-
stai su nesocialistais. Kova eina
tik kovojančių vardas kitoks.

Katrie geresni, sunku pasakyti.
Bet kada pernai renkamoms buvo
aukos tėvynės reikalams, bažnyti-
niai daugiau aukavo negu so-
cialistai, o kas svarbiausia, kad
aukaičiai buvo užmanytai teip va-
dinamų "šventabezdžių". Šimet
aukos mums nerupi, nes joms so-
cialistai nepritaria (ar jie ne-
pritaria ne aukoms partijos rei-
kalams? Red.). Neseniai buvo
čia terp bažnytinį ir socialistų
vaidai už pikniką. Iš vien mat
mūsų partijų šalininkai nieko ne-
įstengia veikti. Kągi daryti, ma-
tyti dar mums proto truksta, ar
gal jo truksta tik mūsų partijų
vadovams, kurie netolarantijos epi-
demija užkrečia visus.

Svečias.

IS CLINTON, IND.

Lietuvių yra čia nors ir dik-
tas burelis, bet jų susipratimas
menkas, daugelis visai nežino, ar
jie lietuviai, ar kas kitas: vieni
savę laiko lenkais, kiti sociali-
stais; kas yra lietuvystė, šitiems,
žinoma, mažiausiai rūpi.

Saliunų pas mus daugiau negu
reikia: miestelis mus mažas: yra
gal šimtas namų, o saliunų yra
apie 50. Saliuninkas moka 1000
dol. už laisną, tai žmonės turi ge-
rai mauti, kad juos galėtų už-
laikyti, o jeigu kas pakalbina gir-
tuoliaujančius užsirašyti laikraštį,
parsitraukti knygy — tai: atsako,
kad pinigų nėra.

Clintonietis.

IS WATERBURY, CON.

Darbai čia pradeda eiti geriau,
bet eina dar vis negeriausiai. Iš-
kitur pribuvimas ne lengva dar-
bas gauti, nes ant vietos yra dar
daug žmonių be darbo.

Lietuvių yra čia ne mažas bure-
lis, yra diktai lietuviškų parduvi-
nių, ypač yra ne mažai gertuvių;
ne truksta nė visokių draugysčių.
Visko yra pas mus pakaktinai,
truksta vien lietuviams geresnio
supratimo.

22 d. lapkričio Sv. Stanislovo
draugystė laikė susirinkimą. Su-
sirinkime buvo skaitytas laiškas
nuo Tėv. Myl. Drg., kuriame pra-
soma buvo paaaukauti kiek išlei-
dimui Dr. Kudirkos raštų. Draugys-
tė atsisakė prisidėti prie išleidimo
raštų. Ne reikia, girdi, mums
to bedievo raštų, ką mes veiksi-
me su tokiais raštais? Geriau,
girdi, parsigabenti alaus baką, ne-
gu ant tokių niekų kaip išleidimas
raštų pinigų metyti. Bet visgi
pasisekė išmesti išleidimui
Kudirkos raštų 5 doliarus, nors
protestuojanti ir nesutiko, jie vis
stengėsi įkalbėti, kad skaitymas
raštų žmonis iš kelio išveda, skai-
tanči bedievis virsta. Ištikro vie-
nok ne skaitymas žmonis bedie-
viais padaro, bet visai kitokios
priežastys. Į tas tai priežastis rei-
kia žiūrėti ir jas naikinti. Prie-
žastų už kiekvienoj klebonijoj ga-
lima matyti pakaktinai.

Buvęs susirinkime.

IS BAYONNE, N. J.

Čia užgimė dideli nesutikimai
lietuvių parapijonių su kun. Sed-
vydžiu. 5 d. lapkričio susirinko
parapijonai į bažnyčią ir nuo kun-
go pareikalavo metinės atskaitos.
Išsyk kunigas gana stoties, tu-
liems parapijonams atnešė balsą ir
dar gaidžio paduosius teisman,
dar kitus žadėjo laukan išmesti,
jeigu jo neklusys. Bet ant ga-
lo, nenoromis pradėjo išdavinėti
rokindą, bet kad ji buvo ne aiški,
parapijonai rōkundoms toms nepa-
sikakino, reikalavo išaškinti, dēl-
ko kunigas prašalino parapijos iš-
rinktą trusią, ir kodėl pats, be
parapijos žinios, išsirinko sau ki-
tą. Kunigas parodė vyskupo laiš-
ką, jog kitas trusistas užtvirtin-
tas. Parapijonai, supykę, išėjo,
o bažnyčioj liko vienas kunigas.

Tuom mitingas ir pasibaigė. Pas-
kui tuli parapijonai užsimanė sių-
sti skundą vyskupui į Newarką ir
reikalauti kito kunigo. Surašė
kunigo pasiūlymus ir nusuntė vys-
kupui. 19 lapkričio vyskupas pa-
šaukė mūsų kunigą pasiteisinti
(bet jo nebūdaud? Red.). Ma-
tytime, kokius vaistus atgabs mu-
sų parapijonų skundas.

25 d. lapkričio buvo balius Sv.
Petro ir Povilo draugystės. Laikė
balius buvo paleisti atšišaukimai
kviečianti parapijonus susi-
rinkimam 27 d. lapkričio. Tai-
gi matome, jog prasidėjo kova re-
miamo vyskupo kunigo Sedvydžio
su parapijonais. Katra pusė lai-
mės, tą sunku įspėti. Pacis tas,
žinoma, nuo drąsos ir pastovumo
pačių parapijonų.

Vaiguviškių Žalgiris.

IS RUMFORD, FALLS.

Darbai eina čia blogai, daug
darbininkų yra be darbo. Oxforde
streikuoja darbininkai, nei jiems
numažino algas. 800 darbininkų
pertai likosi be darbo. Iš kitur
todėl tegul čia lietuviai nekeliau-
ja darbo jėskodami.

Lietuvių yra čia diktas burelis,
bet supratimas jų stovi žemai.
Laikraščius skaitančių yra mažai.
Neskaitydami, žinoma ir didesnio
proto negali įgauti.

Lietuvis.

IS CORNELL, MICH.

23 d. šio mėnesio, anksti rytą,
darbininkai eidami į darbą prie
medžių plukdymo, rado giroje,
netoli Cornell, Mich. žmogų vilkų
sudraskytą ir vilką peiliu subadytą.
Žmogaus liko tik rankos nuo al-
kunių ir viduriai. Žiupono kiše-
niuje rado knygelę pilną prirašytą
visokių adresų, laikraštį "Lietu-
vų" ir pusę butelio šnapso. Kas
nori plačiau apie tai dasizinti te-
gul rašo adresu: M. Kavaliun,
Cornell, Mich.

Knygtutė rastoj vilkų suėstojo
kišeniuje terp kitko, yra užrašy-
ta:

"Aš Augustas Kraujalis, prigul-
intis į 3 draugystes: "Sv. Vincen-
to", "Tėvynės Mylėtojų" ir "Lie-
tuvos Ukinko". Visos 3 drau-
gystės Chicago, Ill.

Po apačia užrašų prispausta gu-
mininė pečetis šitokia:
"Augustas Kraujalis, Kauno rė-
dybos, Panevėžio apskrčio, Rami-
galės" valstijos, kaimas Krauja-
liai".

Tėmiant tuos užrašus puola
nuziūrėjimas, ar tik nebus sauži-
dystė papildyta, kadangi net už-
rašai palikti. Bet vėl rastas "pei-
liu subadytas vilkas" rodo, kad
jis turėjo gana smarkiai su vilkais
grumties kol vieną papiovė, o kiti
ji patį suėdė. Išrodo lyg nesu-
prantamas jo myris.

Kavaliunas.

IS LEWISTON, ME.

Darbai šiom kartų pradeda
eiti geriau, bet iš kitur pribuv-
siems darbas sunku gauti, nes ant
vietos yra pakaktinai darbininkų.

Lietuvių yra čia pusėtinai bure-
lis, apšvietimas jų stovi nors ir
neauskščiausiai, bet ir nežemiau-
siai, žinoma, išskyrus stiklėjo gar-
bintojus. 7 d. lapkričio buvo čia
vestuvės. Gėrimų buvo pakakti-
nai, tai ir be vaidų ne apėjo.

Miško Paukštis.

GARBĖ REDAKCIJA!

Malonėkite patalpinti juos laik-
raščio skiltyse šiuos kelis žodžius
atsakymo ant straipsnio p. Gabrio
"Ar tai gražu", tūlipusio 46 num.
"Lietuvos". Jau iš užvardžio vi-
lima suprasti, kad raštelis bara ka-
nos? Ir tiesa, p. Gabrys barą
nemanądgiai išvardindamas
žilbiu, prilyginamas prie žanda-
rų, kurie draskė Kudirkos kapą.
Jeigu bučiau lygus žandaranis, ne-
bučiau pirkęs nuo Kudirkos raštus

tūlipusius "Varpe" ir išleides atski-
ros knygos, kurių gal savo gy-
vasty nē neisparduosiu.

Jeigu rašiau ketelą žodžių (ne-
protestavau, kaip p. Gabrys rašo)
prieš išleidimą visų Kudirkos raš-
tų, tai maniau, kad gerai darau,
išreikšdamas savo nuomonę to-
dai viešam darbe. Jeigu klydau,
manydamas, kad nebus naudos T.
M. Dr. ir garbės Kudirkai išlei-
džiant visus, jau kitų išleistus raš-
tus (man Kudirkos gyvas paminklas
ir sušelpimas rupėjo dar jam gyvam būsant), tai reikėjo
p. Gabriui, nežilbiuojant ir ne žan-
daruojant, pamokyti mane, kad iš-
leidžiant du kartus tas pačias kny-
gas bus didesnis gyvas paminklas
Kudirkai ir nauda tautai!

Surengimas ir išleidimas Kudir-
kos biografijos ir dar neisleistų
raštų reikalauja daug darbo ir
pinigų. Išleisus biografiją ir ne-
isleistus raštus būtų galima kalbėti
jau ir apie seniaus išleistus raš-
tus.

Bet pas mus jėgo į madą dirbti
tą patį darbą ką ir kitas dirba,
arba jau padirbo, ir jeigu dar tas
netyli, tai stengtis apšaukti žan-
daru, išgama, prieš apšvietimo
arba darbininkų!

J. J. Paukštis.

V. KUDIRKOS RAŠTŲ ISLEI- DIMO REIKALUOSE.

J. Gabris, Nr. 46 "Lietuvos", ra-
šydamas apie paminėjimui 50-meti-
nių suaktuvių gimimo dienos V.
Kudirkos išleidimą visų jo raštų,
terp kitko, prilygina Paukštį prie
maskoliškųjų žandarų, kurie su-
laužė pagražinimus ant antkapinio
paminklo Kudirkos už tai, kad jis
priskinė apie savo teises prie
Kudirkos raštų, už kuriuos Kudirkai
užmokėjo ir juos išleido (Su krau-
rašiais yra visame sviete išleistojų
dvejopos teisės: išleistojas arba
perka rankraštį kaip savo sa-
vąstį, arba tik išleidimui vienos
laidos knygos. Paskutiniame atsi-
tikime nėra savininko rašto, sa-
vininku pasilieka autorius, arba jo
palaikėjai. Ar tas išleistojas yra
geru ar blogu, apie tai nėra ką
kalbėti, bet teip yra. Mat dēl
nežinojimo pas mus ir kilią tiek va-
dų ir tūstų, tiesiog negražių besi-
kolojinų. Red.).

Kad Paukštis nupirko velionio
raštus (tame tai ir yra svarbiau-
sias klausymas: ar jis juos nupir-
ko kaip savo savąstį, ar tik lai-
dos išleidimui? Kadangi tuli Ku-
dikros raštai, tilpę "Varpe", pas-
kui kitų buvo išleisti jam dar gy-
vam esant, tai reiktų manyti, kad
jis savastin niekam savo proto
darbo nepardavė. Rd.) ir jie jau
atspausti, tai kokiū būdu p. Gab.
rys gali jį prie žandaro prilygti?
Kaip gi galima vienam paminklą
statyti su skriauda kito! Iš tikro
patsai Kudirka, atsiėles iš kapo,
tokiais savo garbintojams nesie-
galėtų rimbų. Už ką Paukštis
velionui pinigų užmokėjo, tai jo
garbintojai atima (Kad apie tai
galima but spręsti, reikia butinai
žinoti, kaip tie velionio rankraščiai
buvo paimti ant kokių išlygų —
savastin, ar duoti tik laidos išlei-
dimui? Red.). To dar negana:
p. Gabrys velionio geradėją dar
kolioja (kamė geradėjęs? At-
lyginimas autoriumi už raštą tai ne
geradėjystė. Panašiuose atsitiki-
muose nežinia katrą katro gera-
dėją vadinti. Red.). Jis rinko
aukas sušelpimui velionio (gal ži-
nodamas, kad bus prikašiojami,
velionis būtų visai tų Ameri-
kų surinkty aukų nepriėmęs.
Red.). Dar reikia pasakyti, kad
jeigu leidejas, užmokėjęs už rank-
raštį, gal but apšauktas žandaru,
tai kas gali išdrįsti dar gyvų
autorijų raštus pirkti (mums rodo-
si, reikia vien žinoti autorių ir lei-
dėjų teises, o tąsyk nesupratimų
nebus. Red.).

J. Naujokas.

KAS KALTAS.

Maskolio valdžiai ragus nūlau-
zus 1905 m., ji priversta juos
nusilenkti prieš žmonių reikalavi-
mus, caras turėjo išleisti manife-
stą, jog suteikia Maskolijai kon-
stituciją. Padarė tą todėl, kad
apart vienų juodasiūvių, visos
partijos drauge reikalavo laisvės
ir prigulinti žmonėms teisių: ap-
šaukė streiką lygiai burzui, kaip
ir darbininkai; juodoji tasyk ne-
buvo, net kunigai ejo su žmonėms
iš vien. Konstitucija buvo tokia,
kad ją išmintingai sunaudojant,
vėliau galima buvo ir daugiau iš-
kovoti. Tik socialistai su nie-
kuom nenorėjo eiti išvien (klysta
korespondentas: ir socialistai, kaip
ir kitos partijos savo darbą atliko:
juk jie smarkiausiai laisvės rei-
kalavo, valdžiai, apgarsindama kon-

stituciją ir su socialistais turėjo
rokuoti. Šiadien socialistai ap-
silpo, o ar dėlto valdžia suteikia
daugiau laisvės? Ne, ji dabar
bando atimti pirma žmonių iško-
votas laisves. Taigi už reakciją
negalima socialistų kaltinti. Da-
bar valdžiai padeda juk ne sociali-
stai tik kunigai. Red.), jie vien
įkalbinėjo, kad jau šiadien darbi-
ninkams viskas priklauso. Na, ir
lipant nuo pirmo kopėčių virbalu
ant nepasiekiamo augščiausiojo,
viskas ir pasiliko ant vietos. Pir-
mos revoliucijos dienose, žadė-
dami žmonėms daugiau negu gali
suteikti, jie svarbią lošę rolę, bet
išgavus žmonėms konstituciją, su
kurios pagalba jau visgi geriau
galima buvo minias priengrti prie
tolės kovos su randu, jie ne-
apsistojo, žengė vis tolyn, pradėjo
ardyti Lietuvoj viską, nors drau-
gija dar neperlipo buržuazijosko
laipsnio, jie griebsi savo lygybę
ir brolystę įvikiinti. Ir suardė
žmonių vienybę. Valdžia to tik
laukė. Ji tuojuo pradėjo vieną
po kitai seniau pripažintas laisves
naikinti. Valdžia pamatė, kad so-
cialistai, nors "garsiausiai šaukė,
jie netik ardo tautos vienybę,
bet piamaisi ir terp savę. Besi-
pianančių gi nėra ką bijotiesi.
Todėl tai caro valdžia valdymo
būdą vėl grąžina į seniasias vėzes,
o sugrįžti jai padėjo ir Maskolijos
socialistai. Gal jie atsakys, kad
darbininkai dar negana apšvieti,
negali visko permatyti gerai. Bet
kodėl jų vadovai tvieria terp sa-
vę besiedančias ar tai už asabi-
ką naudą ar garbę vadovų partij-
as ir partijėles? Ką gi matome
čia L. S. S. susidedančioj vien iš
1500 sanarių? Vienus besiedimus
terp savę vadovų.

Janonis purškia ant Žagaro, ku-
ris mums kaipo paveikslas buvo at-
sigstas. Kodėl Baltrušaitis teip
svarbią, organo redaktoriaus vietą
užėmęs, vietoj savo pasielgimu pa-
rodyti, kaip žmonės privalo gy-
venti, organą tampo kaip
katę už uodegos ir džiaugsi-
si, gal juokiasi į kumščią, kaip
paskui terp savę piamaisi ir pa-
sekejai. Jis bando mokyti kitus
doros, apie kurią pats neturi su-
pratimo ir nesilaiko jos. Taigi,
jeigu socialistai susipratę, apšvie-
ti, kodėl sau patiems tos šviesos
ir susipratimo pavydi; vietoj ko-
voti su darbininkų priešais, geriau
velija terp savę pautiesi? Argi
teip darant galima gerovę, meilę
ir lygybę įvikiinti? Abejotina.

šluota ir tunoti, mokyti ir lavinti iki ateis laikas iš naujo subruzti ir be didelio šukavimo ir riksmo ištraukti tėvynę iš po jungo despoto.

Dr. A. L. Graičunas,
3312 S. Halsted st.,
Chicago, Ill.

VISUOMENISKAS DŽIOVOS MUZĖJUS.

Visur yra pripažinta, kad džiovisai gali išnaikinti tik duodant pamokinius žmones apie priežastis ligos, apsisąjungimą ir gydymą.

Miestas Mannheim, Vokietijoje, matomai pripažino šitą dalyką, nes įsteigė džiovis muzėjų kaip būklą mokiniui savo žmonių sulys šito svarbaus dalyko. Sulys Suv. Valst. konsulius Mannheim'e pranešimo, muzėjus yra atdaras visuomenei tris kartus į savaitę dviem valandom kiekvieną kartą. Laikė apsilankymo žmonių yra ten daktarai, kurie suteikia apsilankantiems pamokinius.

Šitie daktarai išaiskina pirmiausia, kas džiovis yra, josios priežastis ir kaip ji yra užkrečiama; paskui — kaip reikia apsisąjungti jos ir kaip gydyti.

Muzėjuje yra iškabinta piešiniai ir paveikslai, parodanti, kaip džiovis perai gaunasi į plaučius iš oro ir teipgi veiksmas ligos ant užpuolamų organų. Parodanti pavojų užsikrėtimui visoki veidiniai dulkų yra išstatyti bonkelėse ir atliejimuose, parodanti veiksmą šitų dulkų ant plaučių ty, kurie dirba kasyklose, akmenynėse, prie kalkių, skudurų, cigarų ir tabako dirbtuvėse, prie polituravimo metalų ir tt.

Muzėjuje yra paskirtas kambarys parodymui prietaisų stabdanti platinimasi dulkų. Šitos prietais apima modelius tekimo masinių metalų gludintojams teip sutaisyti, kad dirbant ant jų yra apsaugoti nuo dulkų, teipogi daugelis apsaugojimo prietaisų vartojamų prie dulkų amatų. „Kitas kambarys paskirtas parodymui plaučių apginklų, alsavimo aparatų ir dizinfekcijos sandėlių. Teipogi paimta daugelis modelių indelių rinkimui ir sanitariškam užlaikymui spaudalų. Kaikurie jų yra teikiami vartoti viešose svetainėse ir geležinkelio vagonuose, kiti gi kiseniuose, vartoti sergantiesiems džiovia.

Ten yra teipgi vieša skaitykla, aprūpinta knygomis ir brošiūromis įvairiose kalbose, kuriose yra apšnekama liga iš visų pusių. Daugelis brošiūrų yra dalinamų dykai ir lankytojai yra raginami imti į namus ir perskaityti, perduoti savo kaimynams.

Miesto valdžia teipgi rūpinasi, idant kareiviai tramvajų ir fabriky darbininkai būtų atsiunčiami pasiūlyti į muzėjų ir paklausti pamokų. Šitokiu būdu didelė apštis žmonių yra pamokoma, kuri kitiap negalima būtų pasiekti.

Vienas iš svarbiausių parodymų, kaip nuo sveikatos, teip ir nuo ekonomiškos atžvalgos, yra parodymas lėšų ir maitinimo vertės įvairių maistinių produktų. Šitas labai aiškiai yra parodytas, vartojant stiklines, parodančias atnašinę vertę kiekvieno maisto, vartojant kaip pamatą apšit kiekvienos rūšies nupirkamą už 50 pfenigų arba 12 centų Amerikos pinigais. Šitas parodymas yra aktyvas kiekvienam atsilankiusiam į muzėjų ir apšiai yra reikalaujama surašyti parodančių atnašinę vertę maistų vartojamų visokių luomų žmonių.

Negali būti abejonės kaslink praktiškos vertės tokio muzėjaus. Kaip buklas platinimo žinios tarp žmonių tokia paroda yra labai branginama žmonėms.

LAISKAS IŠ RUSIJOS.

(Iš kariūnėnės ir apie kariūnėnę)

II.

Pirmame laiške nupiešiau tik Rusijos kariūnė; šito gi mano laiško tikslas — nupiešti Rusijos kariūnėnės apskritai. Teisybė — sunku, beveik negalima vienai ypatybei nupiešti viską ir tikrai apie tokią kariūnėnės kaip Rusijos, tuo labiau, kad čia viskas daroma slapta: viską slapta daro kariūnėnės viršininkai, taip ir kareiviai. Kareiviai dagi prieš savo draugus bijosi išreikšti savo nuomonės. Bet turu prisipažinti, kad man visgi pasisekė šiek tiek patirti, o štai dėl kokių priežasčių: gyvenu tokių vietų, kur yra daug visokios rūšies kariūnėnės; čia ir jurininkai, ir artileristai, ir kavaleristai (raiteliai), ir pėstininkai, ir yvairios rūšies komandos; teko tai-

posgi susipažinti ir su gvardijos tulais kariūnė.

Nors valdžia ir pirmiau nepalikdavo „savo“ kariūnės be „apieškos“, — stengėsi visomis keturiomis „apšviesti“ juos sau geistinio pakraipoj, bet pastarųjų metų atsitikimai aiškiai parodė, kad, nežiurint visų valdžios tame dalyke „gudrumų“, stengimusi iš gyvų, mąstančių žmonių padaryti tik tam tikros rūšies mašiną, — tas darbas nevisai pasisekė, ir kad su „tikra vilčia“ į ateitį žiūrėti negalima. Dėlto tai valdžia, po pastarųjų metų atsitikimų griebėsi dar įvairnesnį „gudrumų“, ima dar karščiau „šviesti“ kariūnės.

Tie „gudrumai“, kaip jau sakiau, gan įvairūs: tai sutrumpino truputį kariūnėnės laiką, tai biokį pridėjo „algos“, tai neva pagerino valgi. Sakau neva, nes jau tą valgio pagerinimą pamažu vėl pradeda mažinti (žinoma, daro taip, kad kareiviai išsų aiškiai nesuprastų). Tais, mat, trupiniai manoma pritraukti prie savęs kariūnės. Beto dar yra kitos rūšies „gudrumai“.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

Teip, pavyzdin, ir gerojuji ir piktuoju (ir prikabinėjimais ir grasinimais) stengiasi, kiek galint, laikyti kariūnės atskirtais vieni nuo kitų. Pirmiausia stengėsi, kad rotoje arba komandose kareiviai kuopomis susirinkę, nesiskaldytų. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti. Nekalbant jau apie kito pulko kariūnės, dagi, kol išgauni leidimą nueiti pas draugą, niekiskalbėti.

giliausiai yra susipratę jurininkai, o iš sausžemio kariūnė — tai sa-perai. Bet apskritai, tikrai susipratusių, kurie viską aiškiai suprastų, yra dar nedaug, bet ant laimės, su kiekvienu metu jų skai-nos žymiai didina, ir dabar jau galima tikrai sakyti, kad jau šiandien nėra nė vieno pulko, nė vie-nos rotos, komandos, kur nebūtų kelių dešimčių, arba kelių tikrai susipratusių vyrų. Ir tie jau, nežiurint visokių persekiojimų, randa progą toliau lavintis ir kitus savo draugus lavinti. Nežiurint visokių kliūčių, toki gauna ir re-vo-lucijonieriškų raštų ir skaito juos; tik tiek bėda, kad reikia tą daryti su baimė buti pakartu arba atsidurti katorgoj; tokias raš-tus negalima kol kas plačiai paskleisti tarp kariūnė. Juos dalinasi ir skaito tik gerai „pa-zytami“. Ant kitų gi kariūnė, savo draugų, veikiama tik (ant kiek galima) žodžiais ir paveikslu. Ant trumpo laiko „uželektrizuoti“ kariūnės, kad jie veikty prieš valdžios paliepus, dabar jau butų kur kas lengviau negu 1905—6 metais, nes jau šiandien kiekvienas kariūnė mato savo viršininkus pikčiausius priešus, nors gerai ne-supta, dėlto teip yra. Ir gali-ma tvirtai sakyti, kad jeigu šiandien atsikartotų 1905—6 metų istorija, tai kasžin, ar susirastų nors vienas kariūnė pulkas, kuris sutiktų malšinti sukilusius savo brolius šuvis. Patvirtinimui ši-tų mano žodžių, jeigu būtų reika-las, galėčiau pristatyti keletą fak-tų.

Pagal tautas — daugiausiai ir geriausiai yra susipratusių iš žy-dų, jeigu neskaityti tuos rusus, kurie, teip sakant, tyčia, iš liuso-ro, tarnauja kariūnėnė, vėdi-mui tarp kariūnė agitacijos. Ne bereikalo „tikrieji rusai“ buvo dumoj pakėlė klauksmą, kad žy-dus, kaip „pavojingus“, visai ne-imti į kariūnė; vieton to, nuo jų imti tam tikrą kontribuciją. Iš kitų gi kitataučių: k. a. lietuvių, latvių, lenkų ir kitų, tikrai su-sipratusių visai mažas yra nuo-simtis. Mat, jeigu ir papuola į kariūnė koks nors svetimtutis, tikrai susipratęs, tai kiek pavabęs, stengiasi išsiskirti, kad galėtų dar-buotiesi žmonių labui savo tėvynė. O išsiskirti, kas tik moka apsieiti, retam nepasiseka. Lieka gi tik patį tamsiausieji gailė-čiai. Bet apskritai, nors iš sve-timtųjų mažai tetratuoja kariūnėnė, tikrai susipratusių, visgi galima sakyti, nė viens svetimtutis, nors ir tamsiausias, atėjus kri-zio laikui, nestotų valdžios šalinim-pusėj, — perdaug jau kailių nulupo. Nors ir tamsiausias sve-timtutis nestotų valdžios pusėn vieton tik dėlto, kad ant kiekvieno žingsnio mato savo pažeminimą, paniekimą.

Iš šalies kokia nors priešvaldiš-ka agitacija tarp kariūnė visai ne-galima. Vien patįs kariūnė gali šį tą tarp savo draugų veikti, bet ir tai reikia veikti labai atsargiai, tik tarp tokių savo draugų, ant kurių galima tikrai pasitikėti. At-dengti gi kokias nors veikimo pas-lapis net savo tikrausiui draugui negalima išdrįsti.

Nors ir yra tarp kariūnė va-ranti agitacija arganizacija, kuri išleidžia dagi ir laikraščius, bet kad galė-tų šį tą svarbaus ir pasekmingai veikti, tam ji dar per silpna. Jeigu yra kokioj kariūnėnės daly-tos organizacijos rateliai iš prastų kariūnė (prie tos organizacijos kaip girdėjau, priguli pulkėlis ofi-cierų), tai daugiausia iš teip va-dinamųjų „nestrojejų“, k. a.: raš-tininkų komandos, muzikantų komandos, feldšerių, sanitarų kom-ir kitų „nestrojejų“. Iš „strojejų-jų“ gi, ant kurių durtuvų ir re-miaisi visa dabartinė valdžia, neži-nau, ar yra kur nors susitvėrę ra-teliai ar ne; bet pavieniu ypaty, priklausančių, arba nors prijaun-čiančių už laisvę kovotojams yra nemažai.

Gali skaitytojai užsiduoti klau-simą: kas butų, kaip elgtis kariūnėnė dabar, jeigu atsikartotų 1905—6 metų istorija? Ant to klausimo atsakyti gana sunku, ir beveik negalima. Tas daug prigul-tų nuo aplinkybių, o labiausiai nuo to, kaip pasiegtų kariūnė pirmam susikirtime, ir kokios pas-kui būtų pasekmės. Jeigu išsi-ųstieje pirmutiniai kariūnė šau-dyti sukilusius valstiečius atsakys-ty, ir paskui kiti kariūnė, kurie būtų siunčiami šituos kariūnės „malšinti“ irgi atsakys, ir jeigu paskui ta žinia apsklėtų visą Ru-sijos kariūnėnė, tai kasžin ar at-sirasų nors kelinta dalis kariūnė, kurie sutiktų ginti caro sostą. Tik

nelaimė, kad tokias žinias valdžia, kaip galėdama, stengiasi nuo ka-reiūnė užslopinti. Jeigu greitai lai-ku kiltų revoliucija, tai jeigu ka-reiviai ir palaikytų savo durtuvais caro sostą, tų ne iš persitikrini-mo, ne iš miltės, bet tik iš bai-mės. Jeigu tik pamatytų, kad ga-lima išsiskirti, kad tiems, kurie liks gyvi po audrai, ne grės pa-vojus — savais durtuvais tą patį caro sostą patįs pirmutinai nuver-sytų. O „suelektrizuoti“, kaip jau sakiau kariūnėnė trumpam laikui lengva. Jeigu tik visuomenės vei-kėjai mokėtų paskui gerai sutvar-kyti naująjį valstijos mechanizmą, tai kitąsyk jau prie tokio absolu-tiško despotizmo Rusija nesugryž-tų.

Kasgi tuom tarpu liekti daryti tiems, kurie kovoja su biurokatiš-ka caro valdžia, kurie tikisi ar ankščiau ar vėliau ją nuverst? Atsimindami, kad kol kariūnėnė laikys despotiškosios caro valdžios pusę, tol joks pagerinimas žmo-nių buvimo negalimas, reikia steng-tis, kad kariūnė juo greičiau su-prastų: kam jie dabar tarnauja ir keno reikalus gina. Kadangi iš šalies kokia nors agitacija tarp kariūnė dabar beveik negalima, tai nieks daugiau nelieta, kaip tik rūpintis, kad kariūnėnė pateltų kuo daugiau susipratusių vyrų. Užtai kiekvienas susipratęs Rusi-jos pilietis turi laikyti savo peri-ga, jeigu galima, patekti kariūnėnė ir daugini susipratusių ka-reiūnė skaičių. Reikia atsiminti, kad būnant kariūnėnė, daug bu-va tokių atsitikimų, kad užtenka kam išmintingai pasakyti porą žo-džių, ir tie žodžiai daugeliui pra-večia akis. Susipažinimas gi su kariūnėnė „mokslo“ „savo laiku“ kiekvienam kovotojui už laisvę ga-li būti dideliai naudingas.

Dėl tų tai priežasčių aš ir susi-pratusiems politiška lietuviams patariu nuo kariūnėnės nesisilinti, o prasišalinusiems sugryžti, tuom labiau, kad baumės už prasišali-nimą beveik nėra.

A. Kar—is.

PONUI BARKUNELIUI.

Už nurodytas 47 num. „Lietu-voš“ kildas, kurių dasileidau ei-lėse „Varnas“, ačiu ir šiūmi gei-džiū atitaisyti tulą klaidą, kurios jūs dasileidote, kritikuodami ma-ne ir kadangi jūs tą padarėte vie-sai, per laikraštį, tad turu viltį, jog tas pats gerbiamas laikraš-tis, „Lietuva“, patalpių ir mano atsa-kymą.

Eilių antgalvyje nepažymėjau, kad jos yra išverstos „iš origina-lo“, ar „iš angliškos kalbos“ — verčiau iš vertimo ir, jei bučia-mangs, kad tas vertimas bus taip suplastas, kaip kad jūs supratote, užtikrinu, jog kitokį bučia padė-jes prieraš. Verčiau iš gana to-bulo vertimo; jei iš po mano plunksnos eilės neišėjo visai pana-siomis ir originalą, tad reikšia, kad aš nesu Edgaras Poe ir, tur buti, ir Tamsta nebusi, juomi. „Var-nas“ netinka jums, kas daryti, — gal jis kitiems patiks.

Toliaus straipsnyje apie „Var-ną“ pasakyta, buk aš juokiuosi iš p. Puidos ir tt. Nežinau, kas Tamista esi, p. Barkunėli, ir ne-zinau, iš kur Tamista turi tokias informacijas apie mano nuomo-nės apie poną Puidą. To jusų pra-nešimo atitaisyti visumėnės akyse tiek tepasakysiu, kad aš po-ną Puidą pažistu tikrai iš jo raštų. Nepasipajistu su juo ypatiskai, ne-abejoju, kad jis pažista daugiau kalbu, negu jus minite savo straipsnyje, ir teip gi neabejoju, jog jis yra, teisingesnis iš atžvilgio į savo literatiską darbavimąsi, ne-gu jus jį ir mane nupiesėtė minė-tame straipsnyje.

V. K. Račkauskas.

Siuomi užbaigiamė ginčus dėl cilių „Varnas“, apie jas, rodosi, ypač ilgi ginčai visai nereikalingi. Red.

Užpuolimas vokiečių ant ita-liškų studentų Austrijos sostapi-lyj Vindobonoj, Italijoj pagimė vien piktumus. Daugelyj vietų Italijoj gyventojai kėlė neprilan-kas Austrijai ir vokiečiams de-monstracijas. Rymė demonstrant-sudegino Austrijos vėliuką. Mi-nios rengėsi užpulti ant Austrijos ambasados, bet į laiką pasiskubi-nusi kariūnėnė ne leido. Nepro-tėję vokiečių užpuolimai ant ne-vokiečių gali padaryti tą, kad Itali-ja atsiskirs nuo ryšio su Vokietija ir pereis į jos priešų pusę. Au-strijos slavai gali sulaukyti ir Au-striją nuo pasilikimo ryšį.

EMILE ZOLA RYMAS ROMANAS

VERSTA IŠ FRANCUZŲ KALBOS

(Tąsa).

Jis buvo atvažiavęs iš ryto, pasakė, kad Pierre'o dalykas labai rimtas, paskui, rodos, jis užsimiršo ir pradėjo netikėtai greitai kalbėti.

Nieko nepadarysi, mano mielas vaikute, aš perdaug vėlai pradėjau veikti. Kaip tik aš sužinojau apie persekiojimą, aš tuojau puoliau prie jo šventenybės kardinolo Sangvinetti ir pasakiau jam, kad tamstos veikalą tik garšiai išreklamuos. Pasakyk tamsta pats, argi tai protinga? Męs žinome, kad tamsta esi truputį ekzaltuotas, kad tamstos siela karšta ir veržiasi į kovą. Ir ką mės sulauksime, jei prieš save suksime jauną kunigą, kuris gali prieš mus pradėti atvirą karą su knygos pagelba, kurios jau išsiplatino tukstanciai egzempliorai? Aš nuo pat pradžių priešinąs tai kovai. Ir aš turiu pasakyti, kad kardinolas, kaip protingas žmogus, buvo tos-pačios nuomonės. Jis pakėlė rankas į dangų ir pradėjo šaukti, kad jo nuomonės niekuomet nesilaus, kad dabar, kuomet kvailybė padaryta, negalima jokiū būdu sustabdyti proceso, nes į indekso kongregaciją atėjo oficiališkai labai įtakingų ypatų pranešimai, kurie reikalauja teismo, žodžiu, kaip jis teisingai pasakė, kvailybė jau buvo padaryta, ir aš nusprendžiau pajieškoti kito išejimo.

Staiga jis apsisusto. Jis užtėmijo, kad Pierre'is įsimeigė į jį akis. Jo veidas truputį labiau paraudo, bet jis labai ramiai tęsė toliau: — Taip, aš maniau patarnauti tamstai savo silpna įtėkme, kad išgelbėti tamstą nuo nemalonomų.

Pierre'o krutinėje pradėjo kilti audra. Kodėl jis neturi teisės išpasakoti savo persitikrinimų, jei jie yra dori ir persiėmę krikščioniš-kais jausmais?

Niekuomet, — sušuko jis, — niekuomet aš neatsisakysiu nuo savo knygos, niekuomet aš jos nesunaikinsiu savomis rankomis, kaip man patarė padaryti! Tai būtų parodyti savo silpnumą ir melagystę, aš niekiek nesigailiu, kad parašiau ją, ir visai neatsisakau nuo savo persitikrinimų. Jei aš manau, kad mano veikalas nors kiek išaiskina teisybę, tai negailiu atsisakyti nuo jos ir neskaityu savęs prasi-kaltėliu... Niekuomet! — girdi niekuomet! Pasidarė tylą. Ir jis beveik tuojau pridūrė:

— Tą patį aš noriu pasakyti ir popiežiui. Jis supras mane, jis pagirs mano veikalą ir pasielgims.

Nani perstojo šypsotis: jo veidas nustojo judėti, ir jis tartum paskendo savo mintyse. Jis, žingėdžiai tēmijo netikėtą kunigo įsika-rščiaivimą, kurį stengėsi nuraminti savo meilumu.

— Žinoma, žinoma... Paklusnumas ir nusizeminimas tai yra šaltiniai užganėdinimo. Aš suprantu, kad tamsta pirmiausiai norėjai pakalbėti su jo šventenybe... O paskui, ar netiesia, — tamsta pažiūrėsi, pamatysi!

Ir jis vėl užsiintereso klausimu apie audienciją. Jis labai apgalistavo, kad Pierre nepasiuntė prašymo prie popiežiaus iš Paryžiaus, tokiu keliu jis tikrai būtų išgavęs audienciją. Vatikane nemėgsta trenksmo ir netikėtas jau-no kunigo pasirodymas ten gali duoti negeisti-nus rezultatus.

Vienok, kuomet Nani sužinojo, kad Nar-ciss nori Pierre'ą atremduoti francuzų pasiuntiniui prie Vatikano, jis, tarytum, ėmė nerimauti:

— Ne, ne, nedarykite to, tai būtų labai neprotinga!... Pirmiausiai tamstos suvar-žysite pasiuntinį, kurio padėjimas panašiuose atsitikimuose esti visuomet kėblu... Paskui, jei jam pasisektų, — o aš labai abejoju, kad jo įsikišimas pagelbėtų, — tuomet viskas būtų užbaigta, ir tamsta neturėtų jokios kitos progos gauti audienciją, nes Vatikane neišdris užgauti pasiuntinio saumylbės, atsakydami jam, o kitos ypatos paklausydami.

Pierre liudnai pažiūrėjo į Narcissą, kuris lingavo galva.

— Tikrai, — murmėjo, pastarasis, — ne-seniai męs prašėme audiencijos vienam francuzui ir mums buvo atsakyta, tai mums buvo labai nesmagu... Monsinjoras visiškai tei-singai kalba. Męs kreipsimės prie savo pasiuntinio, kuomet visi keliai bus išbandyti.

Bet, matydamas Pierre'o nusivilimą, jis meliiai pridūrė:

— Męs pirmiausiai vaziuosime, vadinas, pas mano giminių į Vatikaną.

Nani, kuris atdingai klausė, su nusiste-bėjimu pažiūrėjo į jauną žmogų.

— Į Vatikaną? Tamsta ten turi gimini-tį?

— Žinoma, monsijnorą Gamba del Coppa.

— Gamba!... Gamba!... Ak, taip! Dovanok tamstą, aš dabar primenu... Tai tamstos norite paprašyti Gamba, kad jis pa-prašytų už tamstą jo šventenybės? Žinoma, tai puiki mintis, — vaziuokite, vaziuokite...

Jis kels kartus atkartojo tą žodį... Mon-sinjoras Gamba del Coppa buvo labai geras žmogus, bet be jokios įtėkmės, kurio niekys-tė pasidarė patarle Vatikane. Jis linksmin-davo popiežių kvailiausiomis istorijomis, ir popiežius labai mėgo vaikščioti su juo po so-dą, pasiremdamas ant jo rankos. Laikė tų vaikystinių Gamba lengvai išgaudavo visokias

menkas mylestas. Bet jis buvo neišpasakytai bailis ir taip bijodavo save sukompromituoti, kad neišdrįsdavo paprašyti menkiausio da-ko, neperstikrines, kad tas jam nė kiek užtenks.

— O, taip! Mintis puiki! — pasakė a-galo Nani... — Žinoma, Gamba gali prašyti audienciją, jei tik panorės... pats su juo pasimatysiu ir išaiskinsiu ja-kame dalykas.

Ir jis tuojau ėmė duoti patarmes, kad re-kia veikti labai protingai. Jis net pasakė kad visai negalima įtikėti popiežiaus artimiems siems.

O, jo šventenybė taip geras, taip stačiai įtikti visiems, kad nevisuomet pasirenka sau ištikimus ir atsakančius žmones. Todėl Va-tikane reikia veikti atsargiai, o kitaip dar ga-lima pakliuti į kokias nors žabangas. Jis pasakė, kad nereikia tiesiog kreiptis prie jo šventenybės sekretoriaus, nes pastarasis yra apsupty intriguomis, kurios paraližuoja jo ge-riaukus norus. Iš jo kalbos išrodė, kad Va-tikanas yra toks pasaulis, kur viešpatauja intrigos ir išdavikai, pasaulis, kuriame nega-lima atidaryti durų, žengti žingsnio, kelti ko-ją, gerai neperstikrines, kad nėra jokio pa-vojaus.

Pierre klausė jo pasibašėdamas. — Dieve, — sušuko jis, — kagi aš da-bar darysiu?... Tamsta, monsijnore man visai baidai...

Ant Nani lūpų pasirodė vėl širdinga šyps-a. — Aš? Man neišpasakytai būtų sunku brangus mano vaikute, jei taip būtų... noriu tikiai tamstą pertikrinti, kad reikia lau-ti; tuo tarpu neveikti nieko. Ypač reikia bu-ramiui. Tamstai nėra ko skubintis, užtikrin-tamstą; tikiai vakar išrinko patarėją, kuris įsakyta duoti pranešimą apie tamstos kny-gą — tamsta, vadinas, dar turi prieš save vi-mėnės... Stengkis su nieku nesusiikyti, g-venk taip, kad nežinotų, kad tamsta čia es-gali apžiūrinėti sau ramiai Rymą, — tok-budu tamsta geriausiai pagelbėsi savo da-lyku.

Ir, paėmęs kunigo ranką abiemis min-komis, išlepintomis aristokratiškomis ranko-mis, jis pridūrė:

— Tamsta, žinoma, suprantai, kad aš turiu tam tikras priežastis taip patarti... Aš pa-tamstai pasisulyčiau patarnauti ir turėčiau sau už didelę garbę nuvesti tamstą tiesio-pas jo šventenybė... Bet aš dar tuo tarp-nenoriu kisti į tą dalyką, — aš labai gera-suprantu, kad tas galėtų tik kenkti dalyku... Su laiku! — girdi su laiku, jei niekam nepa-seks išspręsti audiencijos, aš tamstai ją iš-gausiu. Aš tamstai išskilmingai prisi-jau. Bet kol kas, prašau tamstos nekabe-giau apie naują religiją, neištarti tų ano-kurie, ant nelaimės, tankiai atsitinka u-kygoje ir kuriuos dar vakar tamsta p-ngs atkartojai; negali būti naujos re-licijos mano vaikute, — yra tikiai vie-gija, kuri neleidžia nė permaining, nė m-u, tai katalikiška religija, apaštališka miska. Taipgi, palik nušalyje tamstą Paryžiaus draugus, nelabai pasitike-tu Beržero, kurio dievobaiminguma-bai didelę kainą turi Ryme. Užtikrin-stą, kad kalbu su tamsta draugiškai... u-

Matydamas, kad Pierre yra nusimn-s, nuvargęs ir nežino, kaip imtis už darbo-pasistengė vėl jį padrasinti. — Nenusimink! viskas bus geriausiai ba-znyčios ir tamstos naudai... Atsiprašau, bet aš tamstą turiu palikti, — aš nebeamatysiu šiandien jo šventenybės, neturiu laiko laukti. Kunigas Paparelli, kuris sukinėjos neto-liesia jų, lyg norėdamas užgirsti apie ką jie kalba, puolė prie Nani ir ėmė jį pertikrinti, kad prisieit tik dviejų svečių palaukti. Bet pralotas meliiai atsakė, kad jis ateis kitą kar-tą, nes dalykas, apie kurį jam reikia pakalbėti su kardinolu, nėra skubėtinas. Ir jis išėjo, mandagiai visiems nusilenkdamas.

Beveik tuojau pašaukė ir Narcissą. Pir-ma negu įeiti į sosto salę, jis paspaudė ranką Pierre'ui ir atkartojo:

— Ir taip, nuspręsta: rytoj vaziuosiu į Va-tikaną pas savo giminių, ir kaip tik gausiu nuo jo kokią atsakymą, tuojau tamstai prane-siu... Iki greitam pasimatymui!

Buvo pirmą valandą ir prieškabarmyje te-pasiliko viena senutė, kuri, rodos, snaudė. Už sekretoriaus stalo donas Vidzilio baigė perrašyti didelius geltono popierio lapus; tik-tai kartais jis neramiai žvalgėsi aplinkui, tar-tum norėdamas persitikrinti, ar nėra jokio pavojaus.

Kambaryje vėl užviešpatavo rusti tyla. Pierre dar kelias minutes nesijudindamas pa-stovėjo lango ambrazuroje. O, kaip suspa-dė jo ekzaltuotą ir gerą širdį! Išvaziuojant iš Paryžiaus jam viskas išrodė taip papras-tai ir prigimta! Jį kaltina neteisingai, — ir jis vaziuos apsiginti; jis atvažiuos ir puls prie popiežiaus kojų, kuris, žinoma, maloniai jo išklausa. Juk popiežiuje yra įsikūnijusi reli-gija, protas ir teisybė? Juk jis yra tėvas, kuriame įsikūnijio dieviškas pasigailėjimas, vienodai malonus visiems bažnyčios sunams, ne tik nusidėjusiems? Juk jo durys turi būti atdaros visiems, kad visi vaikai galėtų ateiti pas jį ir papasakoti savo skausmus, išpažinti savo nuodėmes, išaiskinti savo pasielgimą ir čia surasti nusiramimą? Tuo tarpu nuo pirmos atvažiavimo dienos visos durys prieš jį užsidaro, — ir jis stovi tokiame pasatulyje, kur yra vien intrigos ir paversmės. Visi pa-taria jam elgtis atsargiai, tartum, jo laukia didžiausis pavojus nuo mažiausio sujudėjimo. Pamatyti popiežių — yra nuodėmė. Jam iš visų pusių duoda begalines patarmes, išaiski-na apie tas smulkmenas ir įrankius, kuriuo-reikia vartoti, kad gauti audienciją; išgalvoj-

Ivairias kombinacijas, tartum, reikia vesti visą armiją prieš prieši. Ir kiekvieno žingsnio atsiranda naujos kliūtys ir visame kame mato si gudrios intrigos. . . . Dieve, jis manė, kad ji priims meilias! Tas užsidaręs Vatikanas visai nepriima ganytojų namų, į kurių gali įeiti visi — ir tikintieji ir paklydę! . . .

Pierre bijojo to šalto, nesuprantamo įniršimo, kurį jautė apie save. Net kardinolą Beržero laikė neištikimu, revoliucionieriu ir taip kompromituojančiu, kad jam patarė geriau neminėti jo vardo. Jis atsiminė tą neapikantą prie savo bendro, kuri apsirėškė kardinolo Bokkanera kalboje. Ir paskui monsinjoras Nani praneša jam, kad jis nekalbėtų apie naują religiją, tartum, tas naujas tikėjimas atitaukia žmoniją nuo grynų pirmųjų amžių krikščionybės! Jis pradėjo galvoti apie savo skundikus, ir jam pasidarė baugu; jis dabar pradėjo suprasti, kad prieš jį vedama stipri kova, kad sutraiskinti jį patį ir sunaikinti jo veiklą. Viskas buvo apsupta nakties tamsybe. Ir jis nusprendė pasvęsti kelias dienas, kad geriau susipažinti su Rymo dvasiškija, kuri jam pasirodė taip nepadori. Bet, jis prisiekė pats sau, kad ne už ką nenusileis ir neišsizadės nė vieno puslapio, nė vienos leilutės savo knygoje, kurią jis paliks taip, kaip ji yra parašyta, kas geriausiai parodo jo tikėjimą į geresnę ateitį. Ir prieš indekso kongregacijos teismą jis nenusilenks ir nuo nieko neatsisakys. Ir jei bus reikalinga, jis išsizadės bažnyčios, sutvers naują atskalą, bet vis skels apie naują religiją. Ir jis tuomet parašys naują knygą apie tikrąjį Rymą.

Tuo tarpu donas Vidzilio liovėsi rašęs ir įsmeigę į Pierre'ą savo akis; pastarasis mandagiai priejo prie jo atsiveikinti. Nors sekretorius nieku neuztikėdavo, bet šį kartą jis buvo atviras ir sumurmėjo:

— Žinai tamsta, juk jis atėjo čia tiksliai dėl tamtos vienos, — jis norėjo sužinoti apie tamtos pasimatymo rezultatus su jo šventenybe.

Žinoma, čia kalba ejo apie monsinjorą Nani.

— Tamsta manai? — O, tai neabejotina! . . . Ir jei tamsta paklaustumėi mano patarėms, tai padarytum labai protingai, jei savo noru padarytum tą, ko jis nori iš tamtos, nes aš neabejoju, kad paskui tamsta bus priverstas tą padaryti.

Nuo tokio pasakymo Pierre visai nusiminė. Ir jis išėjo, smarkiai numojęs ranka. O, ne už ką jis jiems nenusileis! Ir visi trys priekambariai, per kuriuos jam priešėjo pereiti, pasirodė jam dar rustesniais, tuštesniais ir visai užmirusiais. Antrame kunigas Papprelli atsisveikino su juo, tyliai nusilenkdamas, o pirmame, naudziantis lekajus, rodos, visai neuztėmėjo jo. Po baldakymu, ant didelės kardinolo kepurės voras mezgė tinklus. Argi nebutų geriau vienu užsimojimu sunaikinti visą tą supuvusį, sugriuvusį pasaulį, kad saulė liuosai galėtų prasimušti ten ir apipilti tą dirvą gausinga jaunybės srove?

IV.

Po pusryčių, tą-pačią dieną, Pierre, budamas liuosas, norėjo padaryti vizitą. Kaip tik jo knyga pasirodė spaudoje, jis gavo iš Rymo laišką, kuris jį labai sujudo ir užinteresavo. Tas laiškas buvo nuo seno grafo Orlando Prada, italų didvyrio, kovotojo už laisvę, kuris, nepažinodamas jo ypatybių, rašė jam po pirmų įspūdžių, perskaitęs knygą. Ant keturių puslapių, su nepaprastu senam žmogui entuzijazmu, grafas protestavo prieš jo veiklą, kaltindamas jį tame, kad jis užmiršo Italiją, o reikalavo vien Rymo — naujo Rymo — laisvai ir susivienijusiai, atgalo, Italijai. Prasidėjo susirašinėjimas, Pierre, visai neišsizadėdamas naujos katalikybės, kuri turėjo išgelbėti pasaulį, pamažu, vienog, pamylėjo ir pradėjo gerbti žmogų, kuris rašė jam tuos laiškus ir kuriuos buvo tiek daug pasišventimo tėvynei ir liuosybei. Jis parašė jam apie savo atžalavimą, pradžiamėdams apsilankyti pas jį Ryme. Bet dabar, kuomet jį taip meiliai priėmė Benedetta, jam išrodė nepadoru vaziuoti pirmąją dieną, nepasakius jai, pas to žmogaus tėvą, kurį jį pametė, juo labiau, kad senas Orlando gyveno drauge su savo sūnumi viename rume.

Pierre pirmučiausiai nutarė pakalbėti apie tą vizitą su Benedetta. Priegtam jam pasakojant vikontas Filibera Delaš, kad jį mylėjo seną didvyrį kaip dukterį, ir labai jį gerbė. Ir tikrai, kaip tik Pierre prakalbėjo su ja apie savo nemalonų padėjimą, ji tuojau susuko:

— Taip, žinoma, tamsta turi vaziuoti, ponas kunige! Tamsta žinai, kad senas Orlando, — tai musų tautos pasididžiavimas! Ir nesistebėk, kad aš jį taip familijariškai vadinu, — visa Italija, gerbdama ir dėkavodama, vadina jį meilia vardu. Aš, ant nelaimės, išaugau tarp tokių žmonių, kur jo neapkenčia ir vadina jį šetonu. Tiksliai paskui, kuomet jį pažinau, aš išmokau jį mylėti, ir jis tikrai yra geriausias ir teisingiausias žmogus pasaulyje. Kalbėdama tą, jį šypsojo, bet jos akys pasirodė ašaros, turbūt, ji atsiminė savo gyvenimą tame atkariame name, kur ji truputį pasisėdavo, tik pasilikus viena su seneliu. Ir ji tyliai, truputį drebančiu balsu, pridūrė:

— Jei tamsta jį pamatysi, pasakyk jam, kad aš jį dar tebemyliu ir kad niekuomet, kas neatsitiktų, neužmiršiu jo gerumo.

Pierre, vaziuodamas karietoje pas tą senelį ir seno Orlando gyvenimą atsiminė istoriją, apie kurią jis buvo jau girdėjęs. Tas gyvenimas buvo ištisa epopėja, primenantis seniai praėjusių laikų drasą, teisingumą ir didelį tikėjimą.

(Toliau bus).

Dvi Kelioni į Tolimą Šiaurę

Su 17 paveikslėliu.

Sutaisė S. Matulaitis

pavadinio Genrietta. Sala ta labai kalnuota ir niekieno neužgyventa. Nors tuomet buvo vasara, bet ten nebuvo nė žvėrių, nė paukščių. Apžiūrėję salą, jurininkai vėl sugrįžo atgal į garlaivį.

4. ŽANETTA PRAŽUVO.

Po trumpo džiaugsmo, kad atrado naujas salas greitai atėjo didelis nusiminimas; ledai kaskart vis labiau spaudė Žanettą, plaukiančią drauge su ledais šiaurės link. Dabar ant garlaivio pradėjo gulti kaskart vis daugiau ledo keterų. Besiriedamos viena ant kitos, keteros iš ledo gabalų slinko vis artyn Žanettos. Ledas, ant kurio gulėjo garlaivis, pradėjo iš visų pusių skilti su tokiu trenksmu, tarytum kas šaudė iš patrankų. Pagalios le-



Pav. 10. Garlaivis ledų suspaustas. Jurininkai nežina, ko maistą ir kraują ant ledo.

das suskilo ir pasidarė praperša toj vietoj, kur gulėjo garlaivis. „Žanetta“ atsistojo ant vandens. Kai kurie jurininkai nudžiugo, pamatę, kad „Žanetta“ vėl tiesiog atsistojo, nesidžiaugė tiksliai kapitonas Deliongas; jis aiškiai matė, kad jeigu ledas vėl susiglaus, tuomet galas „Žanetai“, ją sutrupins ir druzgas. Taip ir atsitiko. Iš ryto 12 berželio, kuomet visi jurininkai buvo ant ledo, skaldė didelius ledų gabalus ir leido juos į praperšą, kad nors truputį sumažinti ledo slėgimą ir neduotų suspausti garlaivį. Deliongas jau pastebėjo, kad ledas vėl susiglaudžia ir praperša eina mažyn. Neilgai trukus ledas taip suspaudė „Žanettą“, jog anoji vėl atsigulė ant sono ir pradėjo labai braskėti. Po valandėlės staiga garlaivio lubos su trenksmu sulūžo ir jose pasidarė daug plyšių po pusantro masto pločio.

— Greičiau nuleiskite laivus ir nuvilkite juos toliau ant ledo — paliepė kapitonas. Matrosai išpildė jo paliepimą.

Tuom tarpu dideli ledo gabalai užgulė ant garlaivio užpakalio, nuo ko pirmgalis pakilo į viršų. Po valandėlės vėl trenksmas ir garlaivis truko dar vienoj vietoj. Deliongas pamatė, kad ledai perlaužė garlaivį taip kaip mėg perlaužiam lazda. Per plyšius vanduo greitai bėgo į garlaivio vidurį.

Kad nepasiliktų be maisto tolimoj šiaurėj, jurininkai skubiai puolė nešti ant ledo da esančius garlaivų daiktus, kurie gali būti jiems naudingi: valgi, drabužius, paraką, šviną ir tt. Visą dieną ant ledo toliaus nuo garlaivio. Tą pačią dieną 4 valandą, kuomet ledai vėl išsiskyrė, sulaužyta Žanetta nupuolė į praperšą ir nuskendo jūroje. Tokiu būdu 28 vyrai pasiliko tolimoj šiaurėj terpu ledų ir sniego. (Mat. 6 iš matrosų lig to laik jau buvo numirę ir dabar buvo jau tik 28 žmonės).

5. SUNKI KELIONĖ LEDU.

Pasilikę toli šiaurėj, kur žmonės da niekuomet nebuvo, nelaimingi keliauninkai manė ką daryti, kur eiti? Žinojo tik tiek, kad eiti namo reikia pietų link. Nors sunki turi būti tokia kelionė, bet jie nenusiminė, tuojaus suskato ruošti į kelionę ledu. Kelionė tokia neįsakyta sunki. Jurių ledas retai kur esti lygus, tankiausia ant jo stovi stačiai pastatytos didelės ledų atskalos, arba tiesiai ilgos ledo keteros, pasidariusios iš susigrūdusių ledo atskalų; tokios keteros kartais turi po kelis sieksnius augščio. Da sunkiaus keliauti ledu vasarą, nes tuomet ant ledo pasidaro daug vandens ir atsiveria daugybė praperšų. Sunku pereiti per tokį vandenį tankiausiai, plonu ledu užšalusį, o da sunkiau pereiti per praperšas. Nieko da butų eiti tuščiomis, bet čion parsieina visą savo lobį nešti ant savęs arba vežti rogėse. Tiesa, keliauninkai po šiaurės šalįs paprastai ima su savim šiaurės šunis, kuriuos kinko į rogės. Tie šunys dideli ir stiprūs. Laikė didelių šalių jie įsikasa į sniegą ir guli nieko neatbodom. Juos kinko į lengvas rogės. Pirmutinis paprastai eina senas, išmintingas šuva, kaip vadovas. Žinoma, šunis nežaboja taip kaip arklius, o kuomet reikia sustoti į sniegą pirm rogį įsmeigia lazda. Šunys pajutė, kad kas laiko sugula ant sniego. Norint pasukti į dešinę arba į kairę pusę reikia strikti atsakanciai. 6 šunimis geru keliu į valandą galima nuvažiuoti 12 ar 15 verstų, o per dieną 120 arba 150 verstų. Su jais galima vežti ir sunkenybes. Į rogės pakinkytas 9 šunimis galima dėti 15 pudų.

Mūsų keliauninkai teipogi turėjo 23 šunis, bet viską negalėjo ant jų sukrauti, daugumą parsiejo patiems vežti. Ir taip daugelį maisto, kuro ir visokių daiktų parsiejo pamesti, nebutų neįstengę viską vežti. Ypačiai sunki buvo su laivais. Po visais trimis paimtais nuo Žanettos laivais pritaikė pavazas ir vežė su savim.

Galų gale susiruošė; sukrovė viską į 4 roges ir laivus ir leidos į kelionę. Buvo jau vasara. Nors toš vietose saulė ir vasarą labai mažai tėsildė, betgi mūsų keliauninkams, atpratusiems nuo šilumos, išrodė neįsakyta kaitra. Nuo šaulės spindulių jų uoda sutruko, o nuo sniego baltumo ėmė skaudėti akis. Parsiejo užsidėti tamsius akinus, kuriuos tam tikslui paprastai ima su savim keliauninkai į tolimą šiaurę.

Pasilėdė keliauti, jie paprastai leizdavo kelis eiti pirmuosius įsiekoti vietų, kuriomis geriausia būtų eiti. Paskui jau šunes vežė roges, o žmonės traukė laivus; bet vežti viską vienu laiku ypačiai per ledą keteras negalima buvo, spėkų stigo. Parsiejo išpradžių pernešti vieną laivą ar roges, o po to grįžti paimti kitą ir tt. Sunku buvo užtraukti ant ledo ketertų nelengva ir nuleisti nuo jų. Nelaikomos rogės, įsibėgėjusios įsmigdavo giliai į sniegą ir sunku budavo jas iškelti. Da sunkiaus buvo vežti roges su liginiais, kurių tuomet buvo keli. Nuo kiekvieno krestelėjimo liginiai dejavo.

O ledas vis labiau tirpo; praperšos darėsi vis didesnės ir tankesnės. Per jas reikėjo keltis arba laivais arba daryti tiltus iš ledo. Tam tikslui keli vyrai plaukiodami su laivais po praperšą gaudė mažesnes ledo atskalas ir statė jas vieną prie kitos skersai praperšų.



Pav. 11. Sunku traukti laivus per ledą keteras.

Tokiu judančiu tiltu perveždavo roges, bet nevisuomet laimingai. Nekartą ledai vėl išsiskirdavo ir po kelis syk parsiedavo gaudyti. Aišku, kad taip keliaujant toli nenuėsi. I dvi paras nuėjo vos 2 verstus, nors kasdien ejo po 10 valandų.

Po to kelionė pasidarė da sunkesnė. Pradėjo lyti ir keliauninkai turėjo sustoti: „Net šunies lyg vištos glaudėsi vienas prie kito — rašo Deliongas savo užrašuose. — Mės pastatėme šėtrus ir šiai-taip pasislėpė nuo lytaus. Tam, kuris šėlto grįžti gal but ir smagu klausyti kaip lytus barskina į stogą, o mums nelabai smagu buvo mus lindynėse ant ledo. Ugnį kurėme tik tuomet, kuomet reikėjo valgis išsivirti; kuro turėjome mažai, reikėjo jo gailėtis. Nė išsidziovinti nebuvo kur.“

Lytiui paliovus vėl toliaus keliavo, bet labai iš lengvo. Per dieną nueidavo tik po 300 ar 400 sieksnių ir tik retą kurią dieną 2 verstus.

6. NESMAGUS PASTEBĖJIMAS.

Jau 10 dienų keliavo Deliongas ir jo draugai. Nors ejo iš lengvo, betgi jiems darėsi ramiaus, atsiminus, kad kasdien vis tik artinasi prie žmonių. Taip iš pradžių manė ir Deliongas, kol vieną dieną nepagalvojo pasitikrinti ar jau toli jie nuėjo pietų linkui. Paimęs įtaisus pažūrėjo pagal saulę, suskaitė ir pats sau nenorėjo tikėti. Atkartojė da kartą. Tiesa, pasirodė, kad nors jie keliauja į pietus, bet buvo 35 verstus toliau į šiaurę nuo tos vietos, kur Žanetta nuskendo. Deliongas tuojaus suprato dėlko taip atsitiko: jie ejo pietų link, o vėjas ir tekė nešė ledą ir juos šiaurės link. Tokis pastebėjimas labai nuliudino Deliongą, bet kad neįsąjzinti kiti, pasakė tik daktarui ir savo pagalbininkui Melvilui. Jie nutarė niekam daugiau nesakyti apie tą liudną pastebėjimą, kad nesumažinti norą dirbti.

Pradėjo da dvi savaiti. Kelionė pasidarė da sunkesnė, nes ledas darėsi kaskart minkštesnis, o praperšos didesnės. Nekartą budavo taip, jog per vienkienas roges per praperšą, sugrįžę paimti kitas, atrazdavo jau dvi paras. Dėlto tą savaitę nuėjo viso tik 12 verstų, o iki žmonių liko pereiti da tukstančiai. Užtai Deliongas vėl susiramino, kuomet ištyrė, kad ledas paliovė nešęs juos į šiaurę ir kad dabar jie nors iš leto, betgi einą pietų link.

Atėjo liepos mėnėsis. Tuomet ledai pradeda pakrikti po jures. Iš pradžių ledo plotai plaukia draugiai, po to persiskiria ir pakrinka po jures. Kelionė tokiu ledu yra da sunkesnė.

Visa jų viltis buvo tame, kad greitai gal pasiekti jures laisvas nuo ledų ir su laivais galės greitai ir lengvai keliauti.

7. ATRADO DAR NAUJĄ SALĄ.

Deliongas iš žemlapio žinojo, kad artimiausia žinoma sala nuo jų atsti 180 ar 200 verstų, dėlto niekas iš jų nesitikiėjo greitai žemę prieti. Bet jiems bekeliaujant štai vienas iš matrosų einas pirm kitų sušuko su džiaugsmu:

— Žemė matyti, žemė!

Visi suskato žiūrėti. Pažiūrėjo per žiurę; teisybė toli matėsi juoda dėmė. Vieni sakė, kad tai žemė, o kiti kad ukai. Galų

gale Deliongas užlipęs ant augštos ledų keteros su žiurona aiškiai pamatė toli juoduojančią žemę ir mėlynuojančias laisvas nuo ledo jures. Visi labai nudžiugo ir da skubiaus suskato eiti ant žemės, kuri buvo nuo jų kočia 15 ar 20 verstų.

Perėjo da viena diena. Nors per pakilius ukus žemės nebuvo matyti, bet visi jautė, kad jina netoli. Pradėjo pasirodyti žvėrys ir paukščiai, o daktarui pasisekė pagauti ant ledo drugi (peteliškę), iš ko visi aiškiai matė, kad žemė turi būti netoli. Ir tiesa, ukams išnykus, vėl ją pamatė. Per žiuroną Deliongas aiškiai matė uolas, kalvas ir smiltis. Neabejotinai žemė, reikėjo tik ją pasiekti. Bet pasiekti buvo nelengva. Da dvi savaiti perėjo sunkioj kelionėj, o žemės vis da nepriejo. Tiesa, tuomet nuo jų iki žemės buvo nedaugiau per 3 verstus, bet terpu jų ir salos buvo didelė pertaka, su labai smarkia vandens tekme, kuri nešė daugybę smulkaus ledo gabalų. Tokiu būdu žemė buvo arti, o pasiekti ji visgi negalima buvo.

„Visą savo gyvenimą aš neužmiršiu vakarykščios dienos — rašo Deliongas savo užrašuose. — Tiek vargo ir nelaimių perkėsti taip trumpu laiku galima tikėtai šiaurėj. Per visą dieną ir kiauų naktį mės ne valandėlės ne pasilėjomė dėlto, kad ledai vis labiau skyrėsi ir plyšių darėsi vis daugiau. Vos tik mės pradėjome vežti mūsų daiktus, ta vieta, kuri mums išrodė geriausia, kaip štai ledas persiskyrė keliose vietose po mūsų kojomis. Visi mės buvome šlapi iki kelių. Mūsų kojos sustingo; ant jų atsiverė opos. Mės patys stebimės, kad niekas iš mūsų sunkiai nesusirgo, o visi linksni ir stiprūs. Mės dirbome be pasilsio 24 valandas. Mūsų laimė, kad suspėjome pereiti ant gana didelės ledo atskalos. Iki žemės kranto nuo mūsų pasilikio 3 verstai. Bet sėsti į laivus mės negalėjome per daugybę plaukiojančių ledų. Jurių bangos su baisia spēka skaldė ledų kraštus. Vėjas užė ir švilpė. Pakilo baisūs ukai ir mės nematėme jau nė žemės, nė ledų. Mės turėjome sėdėti, nes nežinojome kur eiti. Sutaisė šėtrus, sėdėjome jose visi šlapi. Pradėjo smarkiai lyti ir ledai tirptė terpu po mūsų akių. Ukams iškrikus, mės pamatėme, kad terpu mus ir kranto plaukia daugybė ledo. O betgi mės buvome truputį arčiau žemės; iki kranto liko kokia pusė versto.“

Kadangi plaukti laivuose terpu ledų labai pavojinga, Deliongas nusprendė eiti ledu. Dvi paras ejo tą pusę versto kilnodamiesi nuo vienos ledo atskalos ant kitos, kol ant galo 28 liepos dieną atskala ant kurios jie buvo, neprinėšė jų prie kranto.

Žemė, ant kurios išlipo Deliongas su savo draugais, buvo da niekam nežinoma, gana didelė, bet tuščia sala. Ją pavadinio „Benetto“ sala. Benettas tai tas išleistas laikraščio New Yorke, kuris davė lėšas štai kelionei. Ant šitos salos keleiviai silsėjosi kelias dienas, rupindamiesi juo daugiau smueldyti žvėrių ir paukščių, idant padidinti maisto išteklį. Pasiekę šitą salą keliauninkai tikėjosi, kad čion bus pabaiga jų kančių iki salų gulinčių netoli Sibiro pakraščio, vadinamų Naujosios Siberijos, o iš ten jau lengva pasiekti Sibirą.

8. KELIAUJA TOLIAUS.

Apleizdamas Benetto salą Deliongas tikėjosi, kad iki Naujamjui Sibiriui galės keliauti laivuose. Bet jų nelaimė jūrės buvo pilnos ledų ir jiems parsiejo ir čion turėti tokią pat sunkią kelionę ledu.

Pradėjo mėnėsis, pradėjo ir kitas tokioj kelionėj, kokią pirmą aprašė, kol (rugsėjo pradžioj) jie pasiekė Naujojo Sibiro salas. Ant šitų salų lygiai kaip ir ant Benetta salos galima sutikti tik žvėrys ir paukščiai. Čion keleiviai pasilėžio kelias dienas, medžiodami žvėris ir paukščius. Čion jūrėse buvo labai mažai ledų ir mūsų keleiviai tolyn keliavo jau laivuose. Jie nutarė siekti tą vietą Sibiro pakraščio, kur upė Lėna įpuola į šiaurės jures.

12 Rugsėjo visi jie susėdė į tris laivus ir, pastatė buores, ramiai plaukė pietų link. Viena laive vyresniojo buvo patsai Deliongas, kitą pavadė oficerui Melvilui, o trečią oficerui Cipp. Iš pradžių viskas ejo gerai, vėjas buvo geras ir į kelias valandas laivai gana toli buvo nuplaukę. Bet vidurdienį vėjas pradėjo eiti smarkyn, o į vakarą pakilo didelė audra. Bangos kas valandėlė liejos į laivus taip, jog keleiviai vos spėjo išplimpuoti vandenį. Ant galo užpuolė tamsi naktis ir laivai persiskyrė. Deliongo laivo vėjas nuolaužė stiebą ir buorę, o laive prisirinko tiek vandens, kad siekė jau suolelius. Vos-vos pasisekė laiku išplimpuoti vandenį ir išsigelbėti nuo paskendimo. O vėjas ir bangos nešė laivą kur norėjo. Kur nešė niekas nežinojo. Aplinkui buvo tamsu; visi rupinosi tik lieti vandenį iš laivo. Ant rytojaus audra apsiestojo ir ukai iškriko. Tuomet Deliongas ir jo draugai pamatė, kad kitų dviejų laivų nėra drauge su jais. Visi buvo tikri, kad anie nuskendo.

Vakare vėjas visiškai apsiestojo ir jie galėjo ramiai toliaus keliauti.

9. ANT SIBIRO KRANTO.

Pagalios pasiekė taip seniai visų geidžiamą šaltą Sibiro krantą. Bet prie pats kranto nebegalėjo priplaukti, nes buvo negili ir jiems visiems apie 4 verstus parsiejo bristi per vandenį terpu ledu, ir da nešti ant savęs visokias, sunkenybes, kam maistą, kam šautuvus, kam knygas ir tt. Išėjo ant kranto, sukūrė laužą ir pasilėjo.

(Toliau bus).

Mažas Feljetonas.

Keista ir ypatinga lietuvių psichologija. Jie labiau rupinasi mirusiais, negu gyvais.

Kuomet mirė J. Bilimas neturėjo už ką vaistų nusipirkti — jo tuomet niekas nežinojo, jis buvo visų užmirštas. Mirė ir oi! vienas už kitą balsiau ėmė raudoti. Jis lietuviams pasidarė teip brangus, kad kaipurie tėvynainiai užsigėdė ir jo lavoną Lietuvon gabenti.

Kur lavoną butumėte, viešpačiai, deje, juk Panteonas dar nepastatytas? Ta pati istorija su Jauniu, ta pati istorija su Kudirka, ne, su Kudirka gražesnė istorija. Kuomet Kudirką kankino džiova — ji prižiūrėjo lenkė. Tėvynainiai, nesiraukykite, nesipiktinkite, teip buvo — lenkė tai darė, lietuviai buvo užmirę Kudirką.

Ta pati istorija. . . . kur čia jas visas išskaitys, lietuvių gyvuosius užmiršta, atsimena apie juos, kuomet jau jie po žemių guli.

Duosime šventą ramybę mirusiems, teilsiesi jie!

Duosime šventą ramybę ir gyviems, temiršta jie. Pas mus juk kandidatų į džiovininkus netrūksta!

Kalbėsime šį kartą apie literatūrą.

T. M. Draugija labai susirupinusi Kudirką, — mano išleisti pilną jo raštų rinkinį. Kalba ir apie Mačį.

Apie Mačį nieko negaliu pasakyti; — jei kuomet nors ir skaičiau vienas, kitas jo eiles — jos galvoje neužsiliko. Jo darbų surinktų spaudoje nėra, gal ir reikėtų išleisti? . . .

Kudirka. . . . Jo visi svarbesnieji veikalai — originaliniai ir vertimai — yra išleisti skyriumi: Orleano Mergelė, Vilijus Tell, Keistutis, Laisvos valandos, Viršinininkai. . . . Sako — yra daug rankraščių. Jei vėlonis, gyvas budamas nedavė jų spaudon, matyti tie rankraščiai labai menką svarbą teturi.

Sako, kad atspaudintų veikalų dar tiek esama, girdi svirni užta!

Nauju išleidimu žmonės mano tik padidinti tų svirni skaičių — daugiau nieko!

Bus vargšems žiurkėms kur perėti vaikus!!

Kudirka lietuvių literaturoje užima įymią vietą, bet — tas visur painiojasi — jis mūsų literaturoje neapramynė naujų takų, jis niekuo nesiskiria nuo kitų mūsų rašytojų to laiko — jis tik turėjo stipresnę ir dailesnę plunksną už kitus. Dailioje literaturoje, jis, kaip originalinis rašytojas, visai silpnas — pusiau publicistas, pusiau beletristas. Vertėjas jis talentuotas.

Grynai publicistiškai straisniai teturėjo tik tos dienos svarbą, — tie straisniai gali buti svarbus tik literatūros ir lietuvių atgijimo istorikams, plačiai visuomenei jie visai jau neįdomūs. Istoriškai, jei norės, jo publicistiškus straisnius suras „Varpe“ ir kituose jo laukų laikraščiuose.

Ištikrųjų, kam tat T. M. Draugija leis jo raštus? Ir dar koks keistas leidimas — „Vienybėje Lietuvninkų“ buvo pranešta, kad prie to leidimo galės prieti ne kiekvienas — bus labai brangus ir atskiras tomis neparsiduos. O — oi! Ar T. M. Draugija turi daug, keletą tukstančių, turtingų skaitytojų? Abejotina. Maža knygutė — po tris kapeikas — ir tai išguli po kelis metus neįsparduota, o čia koks ne kapeikomis, bet rubliais! T. M. Draugija tepasitauto sau svirnus tam leidimui ir suskaito, kiek turi žiurkių!

Teneužpyksta T. M. Draugija, — iš jos sumanymo kitokio išvedimo negalima daryti.

Butų prasmė, jei išleistų tuos veikalus, kurių leidimas yra išparduotas.

Ateis laikas, — bus galima išleisti pilną Kudirkos raštų rinkinį, bet šia dien to užsiminti — labai nesveika, reikės iškloti nemažai pinigų!!

Išleisti jo raštus pasididžiavimui? Jei blaivai, kritiškai žiūrėti į dalyką — Kudirką, kaip rašytoją, ir didžiutes perdag negalima. Jis lietuviams nieko savo, nieko naujo, nieko originalinio nedavė. Vertimal — kokie jie geri nebutų, bet tai svetimi daktai. Galime mės turėti — pradedant Homerais ir baigiant dabartiniais Andrejevais ir Strinbergais, o visgi busime be literatūros!

Jei lietuvių turi kuo didžiutes — tai tik vienu J. Bilimu. Prieš Bilimo vardą tenista ir Kudirkos,

ir Jovaro ir Zemaitės... vardai. Biliunas pirmasis ir lietuvių literatūra įnešė naują srovę, jis pirmasis lietuviams parodė, kas tai yra dailioji literatūra. Dailioji rašytojų mės turtėjome ir turime tik jį vieną, kiti mūsų rašytojai — savo partijų ar sluoksnių agitatoriai.

Laimė — Biliuno visi svarbesnieji raštai yra išėję skrymū! Pakol statome tašką. Tąsą atidedame kitam feljetonui.

K. Janonis.

IŠ VISUR.

Cholera, kuri pirma Peterburge gana smarkiai siautė, bet pasakui tapo pergalėta, dabar iš naujo apsirovė: 27 d. lapkričio apsirgo 27 ypatos; šiūm kartu ji pradeda siausti tarp turtingesniųjų gyventojų.

Ant Filipinų salų, netoli San Fernando, smarkios vėtrės likosi ant uolų užmestas gabenantis lauk darbininkus garlaivys "Ponting" ir susidaužė. Prigėrė prie to suvirsum šimtas ypatų.

Ant Terpėminių jurių sudėję išplaukęs iš Maltos į Aleksandriją pasazierinis garlaivys "Sardinia". Prie to prazuvo 123 ypatos: vienos sudėję, o kitos prigėrė.

Angliškose Indijose tarp čia buvusių auga vis labiau nekenčiamas anglijonų. Beveik kas dieną kur nors užmūša kokį anglišką urėdėniką. Anglijonai laukia žmonių sukiūmo Indijose.

Bulgarija, ant galo susitaikė su Turkija: ji užmoka už Rytinį ir Rumelijos geležinkelį Turkijai 24 milijonus dolerių; kiek mokėti už visą palydusavimą — tas pavesta terptautiskai komisijai nuspręsti.

Vengrijai, netoli Szegedino, kaime Dorošma, laike lektijos įgriuvo mokyklos lubos ir užbėrė susirinkusius mokinius. 20 mokinių tapo sunkiai apkluti; yra ir mirtinai apkluti.

Rytinė Maskolijoje, gubernijoje Ufa, su visu išdegė miestas Sterlitamak. Sudėję 526 namai, 7 mokyklos ir ligonbutis. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 2 milijonų rublių.

Venezuelės prezidentas Castro keliauja Europon. Prancūzijoje, mieste Bordeaux daktarai padarė jam operaciją. Jo šalininkai bijosi, kad iš jo iškeliamas nepasinaudoti jo priešai ir ne prašalinti jį nuo valdžios.

Persijos šachas atsaukė savo proklamaciją panaikinancią konstituciją. Jos kopijas, jau išlipintas mahometonų bažnyčiose, liepė sunaikinti. Saku, buk šachas tą padarė reikalaujant Anglijos ir Maskolijos pasiuntiniam.

Paryžiaus universitetas priėmė moterį Radiumo suradėją, profesorius Curie (ji lenkė Skłodovskaitė) profesorius Fizikos. Ji bus pirmutinė moteris profesoje Paryžiaus universitete.

Vindobonoj, Austrijos sostinė, tarp universiteto studentų vokiečių ir italijonų užgimė kruvinos muštinės, kuriose kelios dešimtys studentų tapo sužeistų.

Portugalijoje, spausuvėji Villa Nova de Portina explodavo pamesta bomba. Explorizija sugriovė triobą, bet žmonių ne užgavo. Suarešavo vieną vyriškį besikukinėjantį prie spausuvės, bet nežinia, ar jis bombą padėjo.

Revoliucija Hayti respubliką įgauna vis daugiau pascėjų. Prezidentas Nord dar laikosi, bet jo valdymo dienos, kaip mano jau baigiasi. Prie revolucionierių perėina čiel rando kariūmenės pulkai. Netoli Vieau revolucionieriai sumušė rando kariūmenę.

Italijoj gyventojai visur kelia nepilankias Austrijai demonstracijas dėl pasisavinimo Bosnijos ir Hercegovinos ir dėl paskutinių užpuolimų Vindobonoj vokiečių studentų ant italijonų. Ryme demonstracijose dalyvavo 20000 vyrų.

Dėl paskutinių muštynių italijonų ir žydų su vokiečių studentais Vindobonoj, visos augstesnės mokyklos likosi uždarytos.

Revoliucija ant salos Hayti prieš valdžią prezidento Nord Alexis gan greitai platinasi, prie revolucijos prisideda vis daugiau apskričių. Išsijustas prieš revolucionierius jenerolas Lecomte pateko į revolucionierių rankas ir tapo suaudytas. Svetimi ambasadoriai pareikalavo nuo savo randų atsiuntimo kariškų laivų.

Antrame Chinų mieste, Nankinge, kareiviai pakėlė riaušes. Kruvini mušiai buvo ant gatvių. Svetimų kraštų ukėai pasislėpė ant stovinių uoste angliškų kariškų laivo.

Chinuose, netoli Tsingtan, išsoko iš rėlių geležkelio traukiny. Prie to 16 chiniečių likosi užmūstyti ir tiek jau sunkiai sužeistų.

Chinuose, vokiečių rankose esančiuose anglijų kasyklose netoli Hunggang atsitiko eksplozija, kurios 30 chiniečių darbininkų liko sužeistų.

Dėl paskutinių užpuolimų visų veik partijų ant Vokietijos ciecoriaus, įsai, turbut iš piktumo apsirgo: jis miegoti negali.

NAUJI RAŠTAI.

Gegutė. Eilėmis parašė K. Stiklis. Plymouth, Pa. 1908 m. 16 pusl.

Telpa šitoj knygtėj sekančios eilės: Pavasarėlis, Gegutė, Duonos kasnis, Tris obuoliai, Laisvės mums reikia, In Vienių ir Berzelio rytas kaime. Eilės neblogos, vertos perskaitymo.

Gen. Del. Puyallup, Wash.

Pajieskau savo pažįstamos Urūlės Steponavičutės, pirmą gyvenę Jersey City, o dabar girdėjau esant Brooklyn, N. Y. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jos. Baltrušaitis, Box 84, Amilly, N. Y.

Pajieskau Kazimiero Tinkuno, kuriam 17 d. šio mėn. prasišalinant iš Binghamtono, prapūlė mano stūboj iš trijų kupurėlių \$20.00, o kitoj stūboj iš 4 kupurėlių \$50.00, viena eilė drabužių, vienas plėčiū ir pora červėry. Jis paeina iš Kauno gub., Panevėžio pav., Paešaloto vals., Gailiuno sod., didelis, duzas vyras, 21 metų amžiaus, juodais plaukais, ant kairės rankos ant delno turi skaudulį, truputį moka žaisti ant klarneto, kurį yra išsinešęs su savim. Kas praneš, kur jis buva, tam busi dėkingas iš širdies.

Felix Pallion, Binghamton, N. Y.

Pajieskau jaunos merginos su vidutiniškai balsu dainuoti teatre; gera užmokestis. Kreiptis adresu: H. Mockus, 90 Hill St., Chicago, Ill.

Arti miestelio Cornell, Mich. yra rastas 23 dieną pereinčio mėnio iš ryto miške vilkų sudraskytas žmogus; yra like nesuėstas rankos iki alkūnių, viduriai ir drabužiai; švarko kišenėje rasta knygtė pilna adresų ir numeris laikraščio "Lietuvos"; knygtutė yra įrašytas vardas ir adresas: Augustas Kraujalis, Kauno gub., Panevėžio pav., Ramigalės vals., Kraujalių kaimo, ir kad jis prigulėjęs į tris draugystes: Svento Vincento, Tėv. Mylėtojų ir Lietuvos Ukinkų draugystę, visos yra Chicagoje, Ill. Kiseniujė jo teigė rasta pusė bonkos dektinės. Žingeidaujanti artėnėms žinioms lai kreipiasi adresu: M. Kavaliun, Cornell, Mich.

Pajieskau savo pažįstamos Ksaveros Zolomskytės, Kauno gub., Remigalės pav., Remigalės vals., Pastulgių kaimo, apie 20 metų kaip Amerikoje, 15 metų gyvenę Brooklyn, N. Y. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Juozapas Rimkus, 404 Ohio St., Joliet, Ill.

Pajieskau savo draugo Alfonso Bumerto iš Muravų, su kuriuo 1907 m. atvažiavau drauge į Bostoną, Mass. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: V. Janson, Box 15, Tarrytown, N. Y.

Pajieskau savo sesers Jievos Rimkaitės, po vyriū Valotkėnės, Kauno gub., Raseinių pav., Skaudvilės vals., Pastulgių kaimo, apie 20 metų kaip Amerikoje, 15 metų gyvenę Brooklyn, N. Y. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Juozapas Rimkus, 404 Ohio St., Joliet, Ill.

Pajieskau savo pažįstamos Ksaveros Zolomskytės, Kauno gub., Remigalės pav., Remigalės vals., Pastulgių kaimo, apie 20 metų kaip Amerikoje, 15 metų gyvenę Brooklyn, N. Y. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Juozapas Rimkus, 404 Ohio St., Joliet, Ill.

Pajieskau savo draugo Augusto Damulio ir Vilimo Senekos, 1 metų atgal gyveno Johnson Cityje. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Kaz. Beviraitis, Box 206, Divernon, Ill.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

ATYDAI WEST SIDE GIESMININKŲ.

Nuo šios subatos, t. y. 5 d. gruodžio, "Birutės" Dr-stė atidars šak savo choro Ausros Vartų bažnytinę svetainę. Mokys chorą "Birutės" Dr-stės dirigentas p. K. Strumskis. Repeticijos prasidės 8 val. vakare. Todėl kviečiame susirinkti kuodaugiau giesmininkų, ypač merginų ir pasimokyti gražius lietuviškų dainelių. Prie tos pat progos reikia išlaikyti nuosirdų aciū guod. kun. Ambraziūniū leidimą naudotis mūnėta svetaine, "Birutės" Dr-stės Valdyba.

16 d. pereinčio mėnesio Brooklyn, N. Y. likosi įsteigta nauja pašėpinė draugystė, vardu Sv. Petro. Ji laiko savo susirinkimus kas trečia subata kiekvieno mėnesio. R. Drangelio salėje, 73 Grand St., moka susirgusiems savo nariams \$6.00 į savaitę.

Pajieskojimai.

Pajieskau savo vyro Vinco Masio, Suvalkų gub., Marijampolės pav., ir par., Puskelnų kaimo; įsai gyvenę Shenandory, Pa.; nuo 15 d. kovo mėn. antras metas, kaip jis iš ten išėjo nežinia kur. Jis yra 37 metų amžiaus, 16 metų kaip Amerikoje; as likau viena su dviem dukrelėm. Jis pats ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Elzbieta Masienė, 97 No. 9th St., Brooklyn, N. Y.

Pajieskau apsiėdimui merginos ar našlės apie 25 metų amžiaus, ne augstesnės kaip as. Esu 5 pėdų 4 colių, 20 metų, dirbu kasyklose, esu tikras lietuvis ir moku 3 kalbas: lietuvių, lenkų ir rusų. Artesnėms žinioms meldžiū kreiptis per laiską adresu: Jaunikis Benaluzas, Box 541, Big Muddy, Ill.

Pajieskau savo giminaitės Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo draugų Mikolo Zukausko iš dvaro Rietavo ir Julijono Budriko iš Zieberio kaimo, Kauno gub., Raseinių pav., Zabarėdžių sielskos, Rietavo parapijos, pirmiau jiedu buvo Chicagoje. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Ant. Grūžinskis, Box 74, Westville, Ill.

Pajieskau savo pažįstamos Teofilas Juknos, gyvenusio Chicagoje Kensingtone, ir Bonifacio Petkaus, buvusio teigpi Chicagoje; turiu į juos labai svarbų reikalą. Jie pats ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: M. Kungis, Dietz, Wyo.

Pajieskau apsiėdimui merginos ar našlės apie 25 metų amžiaus, ne augstesnės kaip as. Esu 5 pėdų 4 colių, 20 metų, dirbu kasyklose, esu tikras lietuvis ir moku 3 kalbas: lietuvių, lenkų ir rusų. Artesnėms žinioms meldžiū kreiptis per laiską adresu: Jaunikis Benaluzas, Box 541, Big Muddy, Ill.

Pajieskau savo giminaitės Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

Pajieskau savo pažįstamos Onos Milasauskaitės, Kauno gub., Šiaurinių pav., Kuršėnų par., Urkivienės sod., 2 metai kaip išvažiavo iš tėvynės. Ji pati ar kas kitas teikis duoti žinią adresu: Jonas Pateličius, 59 Intervale St., Montello Sta., Brockton, Mass.

AUKOS DR. V. KUDIRKOS RASTŲ ISLEIDIMUI. Nuo p. Fabarškos, 180 kuopos S. L. A. iš De Kalb, Ill. apturėjau \$6.39, surinktus per prakalbas už ką nuo T. M. D. istariu aciū. A. J. Povilaika, Centr. T. M. D. izdininkas, 804 Bank Street Waterbury, Conn.

Red Lodge, Mont. kasyklose užtroško nuo dujos 20 dienų pereinčio mėnesio Francisus Jankauskas; jis yra iš Kauno gub., Raseinių pav., Skudulio miestelio, Nasačijū sod. Kas nori arčiaus apie jį atsižinoti tegul kreipiasi pas jo brojį adresu: Ant. Yankoski, Red Lodge, Mont.

GERA PROGA SU NEDIDELIAIS PINIGAIS. Parsiduoda pigiai sankrova vyriškio ir moteriškų drapanų bei maistinių prekių; pirkybė varoma su lietuvalis ir kitais diktamė miestelyje, arti Chicago, turinčiam 35000 gyventojų, lietuvišką bažnyčią, gerus fabrikus ir tt. Sankrova du metal kaip gyvuojai ir daro gerą pelną. Parsiduoda su namu ir lotu. Namas ir lotas kainuoja \$2.400, sankrova \$3.000. Viskas siūdu \$5.400. Kas nori gali pirkti tik patį namą su lotu už \$2400 ir įgrenti savo sankrovą, kokia patinka. Namas yra arti lietuvių bažnyčios. Arčiaus atsižinoti galima "Lietuvos" redakcijoje.

Gramatika angliškų kalbos mokintis be mokiniojo (apdaryta) \$1.00. Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokiniojo 15c. Naujas Budas mokintis rašyti be mokiniojo 10c. Aritmetika mokintis rokundy be mokiniojo (apdaryta) 35c. Pinigus siųskite per Money Order šiuo adresu: P. Mikolainis, Box 62, New York City.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas lietuvių mūšų senovishio tikėjimo. Gražina — poėma iš lietuvių karys su kryžiolais, viskas eilėmis sutaisyta. Pusi. 61, kaina 25c.

Dėdial ir Gražina. Parašė Adomas Mickevičius, lietuvišką sutaisė J. J. Jonas. Dėdial ir Gražina yra vienas iš disonijų Ad. Mickevičiaus veikalių. Iš dalis, kuri surašė lietuviškai J. Jonas, ta tik dalis mums teiktina. Yra tai romantiškas aprašymas li

